

श्री मयूरकविकृतम्

सूर्यशतकम्

मयूरकवि इयन्ऱिय

ஸூர்ய சதகம்

தொகுத்தவர் :

வைத்ய ஸ்ரீ S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி,
(ஸ்ரீரங்கம்)

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ ஜயேந்திரஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள்

ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி சாரிடீஸ் ட்ரஸ்ட்

30, புதுத் தெரு, லால்குடி-621 601, திருச்சிமாவட்டம்

சித்திரபானு 2003

விலை ரூ. 7-00

ஸூர்ய பகவான்

பாமரனும் பண்டிதனும் நேரில் காண்கிற தெய்வம். ஒவ்வொரு உயிரினத்தின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் முதிர்ச்சியிலும் தேய்விலும் இவருக்கு முழுப்பங்கு உண்டு. கோடையிலும் மழை நாளிலும் பனி நாளிலும் காணப்படுகிற மாறுதல்கள் இவரது கிரணங்களால் ஏற்படுபவை. பூமியில் உயிரினத்தின் இயக்கத்தால் படிகிற மாசை நீர் வழியே உறுஞ்சி மேலெடுத்துச் சென்று தூயதாக்கிக் காற்று மழை பனி உஷ்ணம் என்று உருவாக்கித் திருப்பித் தருகிறார். சந்திரனிடம் தன் கிரணங்களைப் பிரதிபலிக்கச் செய்து அமுதகிரணமாக்கித் திருப்பிப் பயிர்களின் உட்புகுத்தி ஜீவசக்தியாக்கி உயிரினத்தை வாழவைக்கிறார்.

கண்களின் அதிதேவதையாகி உள்ளும்புறமும் ஒளியாக நின்று பார்வையை இயக்குகிறார். பசு பட்சி பூச்சி புழு மனிதன் என்று பல உயிரினங்களும் இவரது உதயத்தில் தூக்கமும் அயர்வும் நீங்கி விழித்தெழுந்து உற்சாகத்துடன் இயங்குகின்றன. இவர் மறைந்ததும் களைப்பும் அயர்வும் நீங்க ஓய்வைப்பெறுகின்றன.

ஸூர்ய மண்டலம் இவரது ஆதிபௌதிக சரீரம். அதனுள் நாராயணனாக, சிவனாக, தேவியாக, கணேசராக ஆதிதேவிக வடிவில் தோன்றுகிறார். ஸம்ஜ்ஞா (ஸுவர்சலா) ச்சாயா என்ற தேவிகளுடன், யமன், யமுனை, வைவஸ்வதமனு, சனி என்ற மக்கட்பேறும், ஸுகர்வன், கர்ணன் முதலிய அம்சப்பேறும் பெற்று அத்தியாத்மவடிவுடன் வழிபடப் பெறுகிறார்.

ஏழு குதிரைகள் கொண்ட ரதம் மீதேறி உலகத்தைச் சுற்றி வருகிறார். ஓரிடத்தில் உதிக்கையில் மற்றோரிடத்தில் மறைகிறார். வானின் வலத்திலும் இடத்திலும் நடுவிலும் என இவரது நடை பாதை மாறுவதால் சீதோஷ்ண நிலைமாற்றம் நேர்கிறது. காலத்தை உருவாக்குபவர். வருஷமும் மாதமும் இவரது நடையால் ஒரே ரீதியில் மாறிமாறிவருகின்றன. மனிதன் நோயற்ற நிலை பெற இவரை வழிபடுகிறான். அப்படி வழிபட்ட மயூரகவி இயற்றிய ஸ்தோத்திரம் இது.

श्री महागणेशाय नमः
महाकवि श्रीमयूरप्रणीतं

सूर्यशतकम्

जम्भारातीभ कुम्भोद्भवमिव दधतः सान्द्रसिन्दूरेणुं
रक्ताः सिक्ता इवौघैरुदयगिरितटीधातुधाराद्रवस्य ।
आयान्त्या तुल्यकालं कमलवनरुचेवारुणा वो विभूत्यै
भूयासुर्भासयन्तो भुवनमभिनवा भानवो भानवीयाः ॥ १ ॥

भक्तिप्रहाय दातुं मुकुलपुटकुटीकोटरक्रोडलीनां
लक्ष्मीमाक्रष्टुकामा इव कमलवनोद्धाटनं कुर्वते ये ।
कालाकारान्धकाराननपतितजगत्साध्वसध्वंसकल्याः
कल्याणं वःक्रियासुः किसलयरुचयस्ते करा भास्करस्य ॥ २ ॥

गर्भेष्वम्भोरुहाणां शिखरिषु च शिताग्रेषु तुल्यं पतन्तः
प्रारम्भे वासरस्य व्युपरतिसमये चैकरूपास्तथैव ।
निष्पर्यायं प्रवृत्तास्त्रिभुवनभवनप्राङ्गणे पान्तु युष्मान्
ऊष्माणं संतताध्वश्रमजमिव भृशं विभ्रतो ब्रध्नपादाः ॥ ३ ॥

प्रभ्रश्यत्युत्तरीयत्विविषि तमसि समुद्धीक्ष्य वीतावृतीन्प्राक्
जन्तूस्तन्तून्यथा यानतनु वितनुते तिग्मरोचिर्मरीचीन् ।
ते सान्द्रीभूय सद्यः क्रमविशददशाशादशालीविशालं
शश्वत्संपादयन्तोऽम्बरममलमलं मङ्गलं वो दिशन्तु ॥ ४ ॥

न्यक्कुर्वन्नोषधीशे मुषितरुचि शुचेवौषधीः प्रोषिताभा
भास्वद्ग्रावोद्भतेन प्रथममिव कृताभ्युद्गतिः पावकेन ।
पक्षच्छेदव्रणासृक्स्रुत इव दृषदो दर्शयन्प्रातरद्रेः
आताम्रस्तीव्रभानोरनभिमतनुदे स्ताद्रभस्त्युद्गमो वः ॥ ५ ॥

ஸ்ரீ மஹாகணேசாய நம:

மஹாகவி ஸ்ரீ மயூரர் இயற்றிய

ஸூர்யசதகம்

ஜம்பாராதீப கும்ப்போத்ப்பவமிவ ததத: ஸாந்த்ர ஸிந்தூரரேணும்
ரக்தா: ஸிக்தா இவெளகைருதய கிரிதட தாதுதாரா த்ரவஸ்ய ।
ஆயாந்த்யா துல்ய காலம் கமலவன ருசேவாருணா வோ விபூத்யை
பூயாஸூர் பாஸயந்தோ புவன மபிநவா பாநவோ பாநவீயா: ॥ 1 ॥

பக்தி ப்ரஹ்வாய தாதும் முகுலபுடகுட கோடரக்ரோட லீனாம்
லக்ஷ்மீ மாக்ரஷ்டு காமா இவ கமலவனோத்காடனம் குர்வதே யே ।
காலாகாராந்த்தகாரானன பதித ஜகத் ஸாத்த்வஸ த்த்வம்ஸ கல்யா:
கல்யாணம் வ: க்ரியாஸு: கிஸலய ருசயஸ் தே கரா பாஸ்கரஸ்ய ॥ 2

கர்ப்பேஷ்வம்ப்போருஹாணாம் சிகரிஷு ச சிதாக்ரேஷு துல்யம் பதந்த:
ப்ராரம்ப்பே வாஸரஸ்ய வ்யுபரதி ஸமயே சைகருபாஸ்ததைவ ।
நிஷ்பர்யாயம் ப்ரவ்ருத்தாஸ்த்ரிபுவன பவன ப்ராங்கணே பாந்து யுஷ்மான்
ஊஷ்மாணம் ஸந்ததாத்த்வ ச்ரமஜமிவ ப்ருசம் பிப்ப்ரதோ ப்ரத்த்ன பாதா: ॥

ப்ரப்ப்ரச்யத்யுத்தரீய த்விஷி தமஸி ஸமுத்வீக்ஷ்ய வீதாவ்ருதீன் ப்ராக்
ஜந்துன் தந்துன் யதா யாநதநு விதநுதே திக்மரோசிர் மரீசீன் ।
தே ஸாந்த்ரீ பூய ஸத்ய: க்ரமவிசததசாசா தசாலீ விசாலம்
சச்வத் ஸம்பாதயந்தோ஽ம்பரமமலமலம் மங்கலம் வோ திசந்து ॥ 4 ॥

ந்யக்ருர்வன் ஒஷதீசே முஷித ருசி சுசேவெளஷதீ: ப்ரோஷிதாபா
பாஸ்வத்க்ராவோத்கதேன ப்ரதமமிவ க்ருதாப்ப்யுத்கதி: பாவகேன ।
பக்ஷ்சேத வ்ரணஸ்ருக் ஸ்ருத இவ த்ருஷதோ தர்சயன் ப்ராதரத்ரே:
ஆதாம்ரஸ்தீவ்ர பாநோ: அநபிமதநுதே ஸ்தாத் கபஸ்த்யுத்கமோ வ: ॥ 5

शीर्णघ्राणाङ्घ्रिपाणीन्व्रणिभिरपघनैर्घर्घराव्यक्तघोषान्
 दीर्घाघ्रातानघौघैः पुनरपि घटयत्येक उल्लाघयन् यः।
 घर्मांशोस्तस्य वोऽन्तर्द्विगुणघनघृणानिघ्ननिर्विघ्नवृत्तेः
 दत्तार्घाः सिद्धसंघैर्विदधतु घृणयः शीघ्रमंहोविघातम् ॥ ६ ॥

बिभ्राणा वामनत्वं प्रथममथ तथैवांशवः प्रांशवो वः
 क्रान्ताकाशान्तरालास्तदनु दश दिशः पूरयन्तस्ततोऽपि ।
 ध्वान्तादाच्छिद्य देवद्विष इव बलितो विश्वमाश्वश्रुवानाः
 कृच्छ्राण्युच्छ्रायहेलोपहसितहरयो हारिदश्वा हरन्तु ॥ ७ ॥

उद्गाढेनारुणिम्ना विदधति बहुलं येऽरुणस्यारुणत्वं
 मूर्धोद्धृतौ खलीनक्षतरुधिररुचो ये रथाश्वाननेषु ।
 शैलानां शेखरत्वं श्रितशिखरिशिखास्तन्वते ये दिशन्तु
 प्रेङ्खन्तः खे खरांशोः खचितदिनमुखास्ते मयूखाः सुखं वः ॥

दत्तानन्दाः प्रजानां समुचितसमयाकृष्टसृष्टैः पयोभिः
 पूर्वाह्णे विप्रकीर्णा दिशि दिशि विरमत्यह्नि संहारभाजः ।
 दीप्तांशोर्दीर्घदुःखप्रभवभवभयोदन्वदुत्तारनावो
 गावो वः पावनानां परमपरिमितां प्रीतिमुत्पादयन्तु ॥ ९ ॥

बन्धध्वंसैकहेतुं शिरसि नतिरसाबद्धसंध्याञ्जलीनां
 लोकानां ये प्रबोधं विदधति विपुलाम्भोजखण्डाशयेव ।
 युष्माकं ते स्वचित्तप्रथितपृथुतरप्रार्थनाकल्पवृक्षाः
 कल्पन्तां निर्विकल्पं दिनकरकिरणाः केतवः कल्मषस्य ॥ १० ॥

धारा रायो धनायापदि सपदि करालम्बभूताः प्रपाते
 तत्त्वालोकैकदीपास्त्रिदशपतिपुरप्रस्थितौ वीथ्य एव ।
 निर्वाणोद्योगियोगिप्रगमनिजतनुद्वारि वेत्रायमाणाः
 त्रायन्तां तीव्रभानोर्दिवसमुखसुखा रश्मयः कल्मषाद्भः ॥११॥

சீர்ணக் க்ராணுங்க்ரி பாணீன் வ்ரணிபிரபகநை: கர்க்கராவ்யக்த கோஷான்
தீர்க்காக்க்ராதாநுகௌகை: புனரபி க்கடயத்யேக உல்லாகயன் ய: ।
க்கர்மாம்சோ: தஸ்ய வோந்தர் த்விருண கனக்ருண நிக்கன நிர்விக்கன வ்ருத்தே:
தத்தார்க்கா: ஸித்தத் ஸங்க்கை: விததது க்ருணய:சீக்க்ரமம்ஹோ விகாதம் ॥ 6

பிப்ப்ராண வாமனத்வம் ப்ரதமமத ததைவாம்சவ: ப்ராம்சவோ வ:
க்ராந்தாகாசாந்தராலா: ததநு தசதிச: பூரயந்தஸ்ததோ஽பி ।
த்த்வாந்தாதாச்ச்சித்ய தேவத்விஷ இவ பலிதோ விச்வமாச்வச்நுவானு:
க்ருச்ச்ரண்யுச்ச்ராய ஹேலோபஹஸித ஹரயோ ஹாரிதச்வா ஹரந்து ॥ 7

உத்காடே நாருணிம்னா விதததி பஹுலம் யே(஽)ருணஸ்யாருணத்வம்
மூர்த்தோத்தூதௌ க்கலீன ஷுத ருதிரருசோ யே ரதாச்வாநநேஷு ।
சைலானாம் சேகரத்வம் ச்ரிதசிகரி சிகாஸ்தந்வதே யே திசந்து
ப்ரேங்க்கந்த: கே கராம்சோ: கசிததிநமுகாஸ்தே மயூகாஸ் ஸுகம் வ: ॥ 8 ॥

தத்தாநந்தா: ப்ரஜானாம் ஸமுசித ஸமயாக்ருஷ்ட ஸ்ருஷ்டை: பயோபி:
பூர்வாஹ்ணே விப்ரகீர்ணா திசிதிசி விரமத்யஹ்நி ஸம்ஹார பாஜ: ।
தீப்தாம்சோ: தீர்க்கது:க்க ப்ரபவ பவபயோதந்வதுத்தாரநாவோ
காவோ வ: பாவனாநாம் பரம் அபரிமிதாம் ப்ரீதிமுத்தபாதயந்து ॥ १ ॥ 9

பந்தத் த்வம்ஸைகஹேதும் சிரஸி நதிரஸாபத்த ஸந்தத்தயாஞ்ஜலீனாம்
லோகானாம் யே ப்ரபோதம் விதததி விபுலாம்போஜகண்டாசயேவ।
யுஷ்மாகம் தே ஸ்வசித்த ப்ரதித ப்ருதுதர ப்ரார்த்தனா கல்ப வ்ருஷா:
கல்பந்தாம் நிர்விகல்பம் தினகரகிரணா: கேதவ: கல்மஷஸ்ய ॥ १ ॥ 10

தாரா ராயோ தனயாபதி ஸபதி கராலம்ப பூதா: ப்ரபாதே
தத்வாலோகைக தீபா: த்ரிதசபதிபுர ப்ரஸ்த்திதௌ வீத்த்ய ஏவ ।
நிர்வானோத்யோகி யோகி ப்ரகம நிஜதநுத்வாரி வேத்ராயமானா:
த்ராயந்தாம் தீவ்ர பாநோ: திவஸ முகஸுகா: ரச்மய: கல்மஷாத்வ: ॥ 11

प्राचि प्रागाचरन्त्योऽनतिचिरमचले चारुचूडामणित्वं
 मुञ्चन्त्यो रोचनाम्भः प्रचुरमिव दिशामुच्चकैश्चर्चनाय ।
 चादूत्कैश्चक्रनाम्नां चतुरमविचलैर्लोचनैरर्च्यमानाः
 चेष्टन्तां चिन्तितानामुचितमचरमाश्चण्डरोचीरुचो वः ॥ १२

एकं ज्योतिर्दृशौ द्वे त्रिजगति गदितान्यब्जजास्यैश्चतुर्भिः
 भूतानां पञ्चमं यान्यलमृतुषु तथा षट्सु नानाविधानि ।
 युष्माकं तानि सप्तत्रिदशमुनिनुतान्यष्टदिग्भाञ्जि भानोः
 यान्ति प्राह्णे नवत्वं दश दधतु शिवं दीधित्तीनां शतानि ॥

आवृत्तिभ्रान्तविश्वाः श्रममिव दधतः शोषिणः स्वोष्मणेव
 ग्रीष्मे दावाग्निता इव रसमसकृद्ये धरित्र्या धयन्ति ।
 ते प्रावृष्यात्तपानातिशयरुज इवोद्भ्रान्ततोया हिमतीं
 मार्तण्डस्याप्रचण्डाश्चिरमशुभभिदेऽभीशवो वो भवन्तु ॥ १४

तन्वाना दिग्वधूनां समधिकमधुरालोकरम्यामवस्थां
 आरूढप्रौढिलेशोत्कलितकपिलिमालंकृतिः केवलैव ।
 उज्जृम्भाम्भोजनेत्रद्युतिनि दिनमुखे किञ्चिदुद्भिद्यमाना
 श्मश्रुश्रेणीव भासां दिशतु दशशती शर्म घर्मत्विषो वः ॥ १५

मौलीन्दोर्मैष मोषीद् द्युतिमिति वृषभाङ्केन यः शङ्किनेव
 प्रत्यग्रोद्धाटिताम्भोरुहकुहरगुहासु स्थितेनेव धात्रा ।
 कृष्णेन ध्वान्तकृष्णस्वतनुपरिभवत्रस्नुनेव स्तुतोऽलं
 त्राणाय स्तात्तनीयानपि तिमिररिपोः स त्विषामुद्गमो वः ॥

विस्तीर्णं व्योम दीर्घाः सपदि दश दिशो व्यस्तवेलाम्भसोऽब्धीन्
 कुर्वद्भिर्दृश्यनानानगनगरनगाभोगपृथ्वीं च पृथ्वीम् ।
 पद्मिन्युच्छ्वास्यते यैरुषसि जगदपि ध्वंसयित्वा तमिस्रां
 उस्त्रा विस्रंसयन्तु द्रुतमनभिमतं ते सहस्रत्विषो वः ॥

ப்ராசி ப்ராகாசரந்த்யோநதிசிரமசலே சாரு குடாமணித்வம்
முஞ்சந்த்யோ ரோசனும்ப: ப்ரகரமிவ திசாம் உச்சகை: சர்சனாய ।
சாநீத்கைச்சக்ர நாம்னம் சதுரமவிசலை: லோசனைரர்ச்சயமானு:
சேஷ்டந்தாம் சிந்திதானும் உசிதமசரமா: சண்டரோசீருசோ வ: ॥ 12

ஏகம் ஜ்யோதி: த்ருசௌ த்வே த்ரிஜகதி கதிதான்யப்ஜ ஜாஸ்யை: சதுர்ப்பி:
பூதானம் பஞ்சமம் யான்யலம் ருதுஷு ததா ஷட்ஸு நாநாவிதாநி ।
யுஷ்மாகம் தாநி ஸப்தத்ரிதசமுனிநுதான்யஷ்டதிக்ப்பாஞ்ஜி பாநோ:
யாந்தி ப்ராஹ்ணே நவத்வம் தச ததது சிவம் தீதிதீனும் சதாநி ॥ 13

ஆவ்ருத்திப்ப்ராந்த விச்வா: ச்ரமமிவ ததத: சோஷிண: ஸ்வோஷ்மணேவ
கர்ஷ்மே தாவாக்நி தப்தா இவ ரஸமஸக்ருத்யே தரிதர்யா தயந்தி ।
தே ப்ராவ்ருஷ்யாத்ந பாநாதிசய ருஜ இவோத்வாந்த தோயா ஹிமர்தௌ
மார்தண்டஸ்யாப்ரசண்டா: சிரமகபிதே஽பீசவோ வோ பவந்து ॥ 14

தந்வானு திக்வதூனும் ஸமதிக மதுராலோக ரம்யாம் அவஸ்தாம்
ஆருட ப்ரௌடி லேசோத்கலித கபிலிமாலங்க்ருதி: கேவலைவ ।
உஜ்ஜ்ரும்பாம்போஜ நேத்ர த்யுதிநி திநமுகே கிம்சிதுத்தித்யமாநா
சம்ச்ருச்ரேணீவ பாஸாம் திசது தசசதீ சர்ம க்கர்ம த்விஷோ வ: ॥ 15

மௌலீந்தோர் மைஷ மோஷீத் த்யுதிமிதி வ்ருஷபாங்கேந யச் சங்கினேவ
ப்ரத்யக்ரோத்காடிதாம்ப்போருஹ குஹர குஹா ஸுஸ்த்திதேனேவ தாத்ரா ।
க்ருஷ்ணேன த்த்வாந்த க்ருஷ்ண ஸ்வதநு பரிபவ த்ரஸ்நுனேவ ஸ்துதோஸம்
த்ராணய ஸ்தாத் தநீயானபி திமிரரிபோ: ஸ த்விஷாம் உத்கமோ வ: ॥ 16

விஸ்தீர்ணம் வ்யோம தீர்க்கா: ஸபதிதச திசோ வ்யஸ்தவேலாம்பஸோ஽ப்த்தீன்
குர்வத்திர் த்ருச்ய நாநு நகரநக நகாபோக ப்ருத்வீம் ச ப்ருத்வீம்।
பத்மின்யுச்ச்வாஸ்யதே யைருஷஸி ஜகதபி த்வம்ஸயித்வா தமிஸ்ராம்
உஸ்ரா விஸ்ரம்ஸயந்து த்ருதமநபிமதம் தே ஸஹஸ்ரத்விஷோ வ: ॥ 17 ॥

अस्तव्यस्तत्वशून्यो निजरुचिरनिशानश्वरः कर्तुमीशो
विश्वं वेशमेव दीपः प्रतिहततिमिरं यः प्रदेशस्थितोऽपि ।

दिक्कालापेक्षयासौ त्रिभुवनमटतस्तिग्मभानोर्नवाख्यां
यातः शातक्रतव्यां दिशि दिशतु शिवं सोऽर्चिषामुद्गमो वः ॥

मा गान्म्लानिं मृणालीमूदुरिति दययेवाप्रविष्टोऽहिलोकं
लोकालोकस्य पार्श्वं प्रतपति न परं यस्तदाख्यार्थमेव ।

ऊर्ध्वं ब्रह्माण्डखण्डस्फुटनभयपरित्यक्तदैर्घ्यो द्युसीम्नि
स्वेच्छावश्यावकाशावधिरवतु स वस्तापनो रोचिरोघः ॥ १९ ॥

अश्यामः काल एको न भवति भुवनान्तोऽपि वीतेऽन्धकारे
सद्यःप्रालेयपादो न विलयमचलश्चन्द्रमा अप्युपैति ।

बन्धः सिद्धाञ्जलीनां न हि कुमुदवनस्यापि यत्रोज्जिहाने
तत्प्रातः प्रेक्षणीयं दिशतु दिनपतेर्धाम कामाधिकं वः ॥ २० ॥

यत्कान्तिं पङ्कजानां न हरति कुरुते प्रत्युताधिक्यरम्यां
नो धत्ते तारकाभां तिरयति नितरामाशु यन्नित्यमेव ।

कर्तुं नालं निमेषं दिवसमपि परं यत्तदेकं त्रिलोक्याः
चक्षुः सामान्यचक्षुर्विसदृशमघभिद्भास्वतस्तान्महो वः ॥ २१ ॥

क्ष्मां क्षेपीयःक्षपाम्भःशिशिरतरजलस्पर्शतर्षादृतेव
द्रागाशा नेतुमाशाद्विरदकरसरः पुष्कराणीव बोधम् ।

प्रातः प्रोल्लङ्घ्य विष्णोः पदमपि घृणयेवातिवेगाद्द्वीय-
स्युद्दाम द्योतमाना दहतु दिनपतेर्दुर्निमित्तं द्युतिर्वः ॥ २२ ॥

नो कल्पापायवायोरदयरयदलत्क्षमाधरस्यापि गम्या
गाढोद्गीर्णोज्ज्वलश्रीरहनि न रहिता नो तमः कज्जलेन ।

प्राप्तोत्पत्तिः पतङ्गान्न पुनरुपगता मोषमुष्णत्विषो वो
वर्तिः सैवान्यरूपा सुखयतु निखिलद्वीपदीपस्य दीप्तिः ॥ २३ ॥

அஸ்தவ்யஸ்தத்வ குன்யோ நிஜ ருசிர நிசா நச்வர: கர்துமீசோ
விச்வம் வேச்மேவ தீப: ப்ரதிஹத திமிரம் ய: ப்ரதேசஸ்த்திதோபி ।
திக்காலாபேக்ஷயா (5)ஸௌ த்ரிபுவனமடத: திக்ம பாநோர் நவாக்க்யாம்
யாத: சாதக்ரதவ்யாம் திசிதிசது சிவம் ஸோர்சிஷாமுத்தகமோ வ: ॥ 18

மா கான் ம்லானிம் ம்ருணூளீம்ருதுரிதி தயயேவாப்ரவிஷ்டோ஽ஹிலோகம்
லோகாலோகஸ்ய பார்ச்வம் ப்ரதபதி ந பரம் யஸ்ததாக்க்யார்த்தமேவ ।
ஊர்த்தவம் ப்ரஹ்மாண்டகண்ட ஸ்ப்புடனபயபரித்யக்த தைர்க்க்யோத்யுஸ்மிந்ரி
ஸ்வேச்சாவச்யாவகாசாவதிரவது ஸ வஸ் தாபநோ ரோசிரோக: ॥ 19

அச்யாம: கால ஏகோ ந பவதி புவனாந்தோ஽பி வீதே஽ந்தகாரே
ஸத்ய: ப்ராலேய பாதோ ந விலயமசலச்சந்த்ரமா அப்யுபைதி ।
பந்த்த: ஸித்தாஞ்ஜலீனாம் நஹி குமுதவனஸ்யாபி யத்ரோஜ்ஜிஹாநே
தத்ப்ராத: ப்ரக்ஷேணீயம் திசது தினபதேர் தாம காமாதிக்கம் வ: ॥ 20

யத் காந்திம் பங்கஜானாம் ந ஹரதி குருதே ப்ரத்யுதாதிக்யரம்யாம்
நோ தத்தே தாரகாபாம் திரயதி நிதராம் ஆக யந்நித்யமேவ ।
கர்தும் நாலம் நிமேஷம் திவஸமபி பரம் யத் ததேகம் த்ரிலோக்யா:
சக்ஷ: ஸாமான்ய சக்ஷர் விஸத்ருசமகபித் பாஸ்வதஸ்ஸ்தான் மஹோ வ: ॥ 21

க்ஷமாம் க்ஷேபீய: க்ஷபாம்ப்ப: சிசிர தர ஜலஸ்பர்ச தர்ஷா த்ருதேவ
த்ராகாசா நேதுமாசாத்விரதகரஸர: புஷ்கராணீவ போதம் ।
ப்ராத: ப்ரோல்லங்க்க்ய விஷ்ணோ: பதமபி க்ருணயேவாதி வேகாத்தவீய-
ஸ்யுத்தாம த்யோதமானா தஹது தினபதே: தூர்நிமித்தம் த்யுதிர்வ: ॥ 22 ॥

நோ கல்பாபாயவாயோரதயரயதலத் க்ஷமாதரஸ்யாபி கம்யா
காடோத்கீர்ணோஜ்ஜ்வலபூர்ஹநி ந ரஹிதா நோ தம: கஜ்ஜலேந ।
ப்ராப்தோத்பத்தி: பதங்காந்ந புனருபகதா மோஷமுஷ்ணத்விஷோ வோ
வர்தி: ஸைவான்யரூபா ஸுகயது நிகிலத்வீப தீபஸ்ய தீப்தி: ॥ 23 ॥

निःशेषाशावपूरप्रवणगुरुगुणश्लाघनीयस्वरूपा
 पर्याप्तं नोदयादौ दिनगमसमयोपप्लवेऽप्युन्नतैव ।
 अत्यन्तं यानभिज्ञा क्षणमपि तमसा साकमेकत्र वस्तुं
 ब्रध्नस्येद्धा रुचिर्वो रुचिरिव रुचितस्याप्तये वस्तु नोऽस्तु ॥ २४

बिभ्राणः शक्तिमाशु प्रशमितबलवत्तारकौर्जित्यगुर्वी
 कुर्वाणो लीलयाधः शिखिनमपि लसच्चन्द्रकान्तावभासम् ।
 आदध्यादन्धकारे रतिमतिशयिनीमावहन्वीक्षणानां
 बालो लक्ष्मीमपारामपर इव गुहोऽहर्पतेरातपो वः ॥ २५ ॥

ज्योत्स्नांशाकर्षपाण्डुद्युति तिमिरमषीशेषकल्माषमीषत्-
 जृम्भोद्भूतेन पिङ्गं सरसिजरजसा संध्यया शोणशोचिः ।
 प्रातः प्रारम्भकाले सकलमपि जगच्चित्रमुन्मीलयन्ती
 कान्तिस्तीक्ष्णात्विषोऽक्षणां मुदमुपनयतात्तूलिकेवातुलां वः ॥

आयान्ती किं सुमेरोः सरणिररुणिता पाद्मरागैः परागैः
 आहोस्वित्स्वस्य माहारजनविरचिता वैजयन्ती रथस्य ।
 माञ्जिष्ठी प्रष्टवाहावलिविधुतशिरश्चामराली नु लोकैः
 आशंक्यालोकितैवं सवितुरघनुदे स्तात्प्रभातप्रभा वः ॥ २७

ध्वान्तध्वंसं विधत्ते न तपति रुचिमन्नातिरूपं व्यनक्ति
 न्यक्त्वं नीत्वापि नक्तं न वितरतितरां तावदह्निस्त्विषं यः ।
 स प्रातर्मा विरंसीदसकलपटिमा पूरयन् युष्मदाशां
 आशाकाशावकाशावतरणतरुणप्रक्रमोऽर्कप्रकाशः ॥ २८ ॥

तीव्रं निर्वाणहेतुर्यदपि च विपुलं यत्प्रकर्षेण चाणु
 प्रत्यक्षं यत्परोक्षं यदिह यदपरं नश्वरं शाश्वतं च ।
 यत्सर्वस्य प्रसिद्धं जगति कतिपये योगिनो यद्विदन्ति
 ज्योतिस्तद्द्विप्रकारं सवितुरवतु वो बाह्यमाभ्यन्तरं च ॥ २९

நிச் சேஷா சாவபூர்ப்ரவணகுருகுணச்லாகநீயஸ்வரூபா
பர்யாப்தம் நோதயாதெள தினகம ஸமயோபப்லவே஽ப்யுன்னதைவ ।
அத்யந்தம் யாநபிக்ஞா ஷ்ணமபி தமஸா ஸாகமேகத்ர வஸ்தும்
ப்ரத்தநஸ்யேத்தா ருசிர்வோ ருசிரிவ ருசிதஸ்யாப்தயே வஸ்து நோ஽ஸ்து ॥ 24

பிப்ப்ராண: சக்திமாசு ப்ரசமித பலவத் தாரகெளர்ஜித்ய குர்வீம்,
குர்வானோ லீலயாத: சிகிநமபி லஸச்சந்த்ர காந்தாவபாஸம் ।
ஆதத்த்யாதந்தகாரே ரதிமதிசயிநீம் ஆவஹன் வீக்ஷணாம்
பாலோ லக்ஷ்மீம்பாராமபர இவ குஹோ஽ஹர்ப்தேராதபோ வ: ॥ 25 ॥

ஜ்யோத்ஸ்நாம்சாகர்ஷ பாண்டு த்யுதி திமிரமஷீ சேஷ கல்மாஷமீஷத்
ஜ்ஞும்ப்போத்ப்பூதேன பிங்கம் ஸரஸிஜ ரஜஸா ஸந்த்யயா சோண சோசி: ।
ப்ராத: ப்ராரம்ப காலே ஸகலமபி ஜகத் சித்ரமுன்மீலயந்தீ
காந்திஸ்தீக்ஷணத்விஷோ஽க்ஷணம் முதமுபநயதாத் தூலிகேவாதுலாம் வ: ॥ 26

ஆயாந்தீ கிம் ஸுமேரோ: ஸரணிரருணிதா பாத்மராகை: பராகை:
ஆஹோஸ்வித் ஸ்வஸ்ய மாஹாரஜந விரசிதா வைஜயந்தீ ரதஸ்ய ।
மாஞ்ஜிஷ்ட்ட ப்ரஷ்ட்ட வாஹாவலிவிதுத சிரச்சாமராலீ நு லோகை:
ஆசங்க்யாலோகிதைவம் ஸவிதுரகநுதே ஸ்தாத் ப்ரபாத ப்ரபா வ: ॥ 27 ॥

த்வாந்தத்வம்ஸம் விதத்தே ந தபதி ருசிமந்நாதிரூபம் வ்யநக்தி
ந்யக்த்வம் நீத்வாபி நக்தம் ந விதரதிதராம் தாவதஹநஸ் த்விஷம் ய: ।
ஸ ப்ராதர் மாவிரம்ஸீதஸகலபடிமா பூரயன் யுஷ்மதாசாம்
ஆசாகாசாவகாசாவதரணதருண ப்ரக்ரமோ஽ர்க ப்ரகாச: ॥ 28 ॥

தீவ்ரம் நிர்வாண ஹேதுர் யதபிச விபுலம் யத்ப்ரகர்ஷேண சாணு
ப்ரத்யக்ஷம் யத்ப்ரோக்ஷம் யதிஹ யதபரம் நச்வரம் சாச்வதம் ச ।
யத் ஸர்வஸ்ய ப்ரஸித்தம் ஜகதி கதிபயே யோகிநோ யத்விதந்தி
ஜ்யோதிஸ்தத் த்விப்ரகாரம் ஸவிதுரவது வோ பாஹ்யமாப்ப்யந்தரம் ச ॥ 29 ॥

रत्नानां मण्डनाय प्रभवति नियतोद्देशलब्धावकाशं
 वह्नेर्दावादि दग्धुं निजजडिमतया कर्तुमानन्दमिन्दोः ।
 यच्च त्रैलोक्यभूषाविधिरघदहनं ह्लादि वृष्ट्याशु तद्वो
 बाहुल्योत्पाद्यकार्याधिकतरमवतादेकमेवार्कतेजः ॥ ३० ॥

मीलच्चक्षुर्विजिह्वश्रुति जडरसनं निघ्नितघ्राणवृत्ति
 स्वव्यापाराक्षमत्वक्परिमुषितमनः श्वासमात्रावशेषम् ।
 विस्रस्ताङ्गं पतित्वा स्वपदपहरतादश्रियं वोऽर्कजन्मा
 कालव्यालावलीढं जगदगद इवोत्थापयन्प्राक्प्रतापः ॥ ३१ ॥

निःशेषं नैशमम्भः प्रसभमपनुदन्नश्रुलेशानुकारि
 स्तोकस्तोकापनीतारुणरुचिरचिरादस्तदोषानुषङ्गः ।
 दाता दृष्टिं प्रसन्नां त्रिभुवननयनस्याशु युष्मद्विरुद्धं
 वध्याद्ब्रध्नस्य सिद्धाञ्जनविधिरपरः प्राक्तनोऽर्चिःप्रचारः ॥ ३२ ॥

भूत्वा जम्भस्य भेतुः ककुभि परिभवारम्भभूः शुभ्रभानोः
 विभ्राणा बभ्रुभावं प्रसभमभिनवाम्भोजजृम्भाप्रगल्भा ।
 भूषा भूयिष्ठशोभा त्रिभुवनभवनस्यास्य वैभाकरी प्राग्-
 विभ्रान्ति भ्राजमाना विभवतु विभवोद्भूतये सा विभा वः ॥

संसक्तं सिक्तमूलादभिनवभुवनोद्यानकौतूहलिन्या
 यामिन्या कन्ययेवामृतकरकलशावर्जितैनामृतेन ।
 अर्कालोकः क्रियाद्वो मुदमुदयशिरश्चक्रवालालवालाद्
 उद्यन् बालप्रवालप्रतिमरुचिरहःपादपप्राक्प्ररोहः ॥ ३४ ॥

भिन्नं भासारुणस्य क्वचिदभिनवया विद्रुमाणां त्विषेव
 त्वङ्गन्नक्षत्ररत्नद्युतिनिकरकरालान्तरालं क्वचिच्च ।
 नान्तर्निःशेषकृष्णश्रियमुदधिमिव ध्वान्तराशिं पिबन्स्ताद्
 और्वः पूर्वोऽप्यपूर्वोऽग्रिरिव भवदघपुष्टयेऽर्कावभासः ॥ ३५ ॥

ரத்னானம் மண்டனாய ப்ரபவதி நியதோத்தேச லப்த்தாவகாசம்
வந்ஹோர்தார்வாதி தக்தும் நிஜஜடிமதயா கர்துமானந்தமிந்தோ: ।
யச்ச த்ரைலோக்ய பூஷாவிதிரகதஹநம் ஹலாதி வ்ருஷ்ட்யாக தத்வோ
பாஹூல்யோத்பாத்யகார்யாதிக தரமவதாதேகமேவார்கதேஜ: ॥ 30 ॥

மீலச்சக்ஷர்விஜிம்ஹச்ருதி ஜட ரஸநம் நிக்கந்தி க்கராணவ்ருத்தி
ஸ்வ வ்யாபாராக்ஷமத்வக் பரிமுஷித மன: ச்வாஸமாத்ராவசேஷம் ।
விஸ்ரஸ்தாங்கம் பதித்வா ஸ்வபதபஹரதாத்சரியம் வோ஽ர்கஜன்மா
காலவ்யாலாவலீடம் ஜகதகத இவோத்தாபயன் ப்ராக் ப்ரதாப: ॥ 31 ॥

நிச்சேஷம் நைசமம்ப்ப: ப்ரஸபமபநுதநந்ச்ருலேசாநுகாரி
ஸ்தோகஸ்தோகாபநீதாருண ருசிரசிராதஸ்ததோஷாநுஷங்க: ।
தாதா த்ருஷ்டிம் ப்ரஸந்நாம் த்ரிபுவன நயனஸ்யாக யுஷ்மத்விருத்தம்
வத்யாத் ப்ரத்தன்ஸ்ய ஸித்தாஞ்ஜந விதிரபர: ப்ராத்தனோ஽ர்சி:ப்ரசார: ॥ 32

பூத்வா ஜம்ப்பஸ்ய பேத்து: கருபி பரிபவாரம்ப்பபூ: சுப்ப்ரபானோ:
பிப்ப்ராண பப்ப்ரூபாவம் ப்ரஸபமபிநவாம்ப்போஜ ஜ்ரூம்ப்பா ப்ரகல்ப்பா ।
பூஷா பூயிஷ்ட்டசோபா த்ரிபுவனபவனஸ்யாஸ்ய வைபாகீ ப்ராக்
விப்ப்ராந்தி ப்ப்ராஜமான விபவது விபவோத்ப்பூதயே ஸா விபா வ: ॥33 ॥

ஸம்ஸக்தம் ஸிக்தமூலாதபிநவ புவனோத்யான கௌதுஹலின்யா
யாமின்யா கன்யயேவாம்ருதகரகலசாவர்ஜிதேநாம்ருதேன ।

அர்காலோக: க்ரியாத்வோ முதமுதயசிரச்சக்ரவாலாலவாலாத்
உத்யன் பாலப்ரவாலப்ரதிமருசிரஹ: பாதப ப்ராக் ப்ரரோஹ: ॥ 34 ॥

பின்னம் பாஸாருணஸ்ய க்வசிதபிநவயா வித்ருமானாம் த்விஷேவ
த்வங்கந்நக்ஷத்ர ரதனத்யுதி நிகர கராலாந்தராலம் க்வசிச்ச ।
நாந்தர் நிச்சேஷ க்ருஷ்ண ச்ரியமுததிமிவ த்வாந்த ராசிம் பிபன் ஸ்தாத்
ஔர்வ: பூர்வோ஽ப்யபூர்வோ஽க்திரிவ பவதக ப்லுஷ்டயே஽ர்காவ பாஸ: ॥ 35

गन्धर्वैर्गद्यपद्यव्यतिकरितवचोहृद्यमातोद्यवाद्यैः
 आद्यैर्यो नारदाद्यैर्मुनिभिरभिनुतो वेदवेद्यैर्विभिद्य ।
 आसाद्यापद्यते यं पुनरपि च जगद्यौवनं सद्य उद्यन्
 उद्योतो द्योतितद्यौर्यतु दिवसकृतोऽसाववद्यानि वोऽद्य ॥
 आवानैश्चन्द्रकान्तैश्च्युततिमिरतया तानवात्तारकाणां
 एणाङ्गालोकलोपादुपहतमहसामोषधीनां लयेन ।
 आरादुत्प्रेक्ष्यमाणा क्षणमुदयतटान्तर्हितस्याहिमांशोः
 आभा प्राभातिकी वोऽवतु न तु नितरां तावदाविर्भवन्ती ॥
 सानौ सा नौदये नारुणितदलपुनर्यौवनानां वनानां
 आलीमालीढपूर्वा परिहतकुहरोपान्तनिम्ना तनिम्ना ।
 भा वोऽभावोपशान्तिं दिशतु दिनपतेर्भासमानाऽसमाना
 राजी राजीवरेणोः समसमयमुदेतीव यस्या वयस्या ॥ ३८ ॥
 उज्जृम्भाम्भोरुहाणां प्रभवति पयसां या श्रिये नोष्णतायै
 पुष्णात्यालोकमात्रं न तु दिशति दृशां दृश्यमाना विघातम् ।
 पूर्वाद्विरेव पूर्वं दिवमनु च पुनः पावनी दिङ्मुखानां
 एनांस्यैनी विभासौ नुदतु नुतिपदैकास्पदं प्राक्तनी वः ॥ ३९ ॥
 वाचां वाचस्पतेरप्यचलभिदुचिताचार्यकाणां प्रपञ्चैः
 वैरिञ्चानां तथोच्चारितचतुरक्रुचां चाननानां चतुर्णाम् ।
 उच्येतार्चासु वाच्यच्युतिशुचि चरितं यस्य नोच्चैर्विविच्य
 प्राच्यं वर्चश्चकासच्चिरमुपचिनुतात्तस्य चण्डार्चिषो वः ॥ ४० ॥
 मूर्ध्यद्रेर्धातुरागस्तरुषु किसलयो विद्रुमौघः समुद्रे
 दिङ्मातङ्गोत्तमाङ्गेष्वभिनवनिहितः सान्द्रसिन्दूररेणुः ।
 सीम्नि व्योम्नश्च हेम्नः सुरशिखरिभुवो जायते यः प्रकाशः
 शोणिम्नासौ खरांशोरुषसि दिशतु वः शर्म शोभैकदेशः ॥ ४१ ॥

கந்த்தர்வை: கத்ய பத்ய வ்யதிகரித வசோ ஹ்ருத்யமாதோத்யவாத்யை:
ஆத்யைர் யோ நாரதாத்யைர் முநிபிரபிநுதோ வேதவேத்யைர் விபித்ய ।
ஆஸாத்யாபத்யதே யம் புனரபிச ஜகத்யௌவனம் ஸத்ய உத்யன்
உத்யோதோத்யோதித த்யௌந்த்யது திவஸக்ருதோஸாவவத்யாநி வோஸ்த்யா

ஆவாணைச் சந்த்ரகாந்தை: ச்யுத திமிரதயா த்நாவாத்தாரகாணம்
ஏணங்காலோக லோபாதுபஹத மஹஸாமோஷதீனம் லயேந ।
ஆராதுத்ப்ரேக்ஷ்யமாணா க்ஷணமுதய தடாந்தர்ஹிதஸ்யாஹிமாம்சோ:
ஆபா ப்ராபாதிகீ வோஸ்வது நது நிதராம் தாவதாவிர்ப்பவநீ ॥ 37 ॥

ஸாநெள ஸா நெளதயே நாரூணிததலபுனர் யௌவனானம் வநானம்
ஆலீமாலீடபூர்வா பரிஹ்ருத குஹரோபாந்த நிம்னா தனிம்நா ।
பா வோஸ்பாவோபசாந்திம் திசது திநபதே: பாஸமாஸுஸமானா
ராஜீ ராஜீவரேணே: ஸமஸமயமுதேதீவ யஸ்யா வயஸ்யா ॥ 38 ॥

உஜ்ஜ்ரூம்ப்பாம்ப்போருஹாணம் ப்ரபவதி பயஸாம் யாச்ரியே நோக்ஷணதாயை
புக்ஷணத்யாலோகமாத்ரம் நது திசதி த்ருசாம் த்ருச்யமானா விகாதம் ।
பூர்வாத்ரேரேவ பூர்வம் திவமநுச புன: பாவநீ திங்முகானம்
ஏநாம்ஸ்யைநீ விபாஸௌ நுதது நுதிபதைகாஸ்பதம் ப்ராத்தனீ வ: ॥ 39

வாசாம் வாசஸ்பதேர்ப்யசலபிதுசிதாசார்யகாணம் ப்ரபஞ்சை:
வைரிஞ்சானம் ததோச்சாரித சதுர ருசாம் சாநநானம் சதுர்ணம் ।
உச்யேதார்சாஸு வாச்ய ச்யுதி கசி சரிதம் யஸ்ய நோச்சைர் விவிச்ய
ப்ராச்யம் வாச்ச சகாஸுத் சிரம் உபசிநுதாத் தஸ்ய சண்டார்சிஷோ வ: ॥ 40 ॥

மூர்த்ந்யத்ரே: தாதுராகஸ் தருஷு கிஸலயோ வித்ருமௌக: ஸமுத்ரே
திங்மாதங்கோத்தமாங்கேஷ்வபிநவநிஹித: ஸாந்த்ர ஸிந்தூர ரேணு: ।
ஸீம்நி வ்யோம்னச்ச ஹேம்ந: ஸுரசிகரிபுவோ ஜாயதே ய: ப்ரகாச:
சோணிம்னௌஸௌ கராம்சோருஷஸி திசது வ: சர்ம சோபைகதேச : ॥ 41

अस्ताद्रीशोत्तमाङ्गे श्रितशशिनि तमःकालकूटे निपीते
याति व्यक्तिं पुरस्तादरुणकिसलये प्रत्युषःपारिजाते ।
उद्यन्त्यारक्तपीताम्बरविशदतरोद्रीक्षिता तीक्ष्णभानोः
लक्ष्मीर्लक्ष्मीरिवास्तु स्फुटकमलपुटापाश्रया श्रेयसे वः ॥ ४२ ॥

नोदन्वाञ्जन्मभूमिर्न तदुदरभुवो बान्धवाः कौस्तुभाद्याः
यस्याः पद्मं न पाणौ न च नरकरिपूरःस्थली वासवेश्म ।
तेजोरूपाऽपरैव त्रिषु भुवनतलेष्वाधाना व्यवस्थां
सा श्रीः श्रेयांसि दिश्यादशिशिरमहसो मण्डलाग्रोद्गता वः ॥

रक्षन्त्वक्षुण्णहेमोपलपटलमलं लाघवादुत्पतन्तः
पातङ्गाः पङ्गववज्राजितपवनजवा वाजिनस्ते जगन्ति ।
येषां वीतान्यविहोन्नयमपि वहतां मार्गमाख्याति मेरौ
उद्यन्नुद्दामदीप्तिर्द्युमणिमणिशिलावेदिकाजातवेदाः ॥ ४४ ॥

प्लुष्टाः पृष्ठेऽशुपातैरतिनिकटतया दत्तदाहातिरैकैः
एकाहाक्रान्तकृत्स्त्रत्रिदिवपथपृथुश्वासशोषाः श्रमेण ।
तीव्रोदन्यास्त्वरन्तामहितविहतये सप्तयः सप्तसप्तेः
अभ्याशाकाशगङ्गाजलसरलगलावाङ्मताग्रानना वः ॥ ४५ ॥

मत्वान्यान्यार्श्वतोऽश्वान्स्फटिकतटदृषदृष्टदेहा द्रवन्ती
व्यस्तेऽहन्यस्तसंध्येयमिति मृदुपदा पद्मरागोपलेषु ।
सादृश्यादृश्यमूर्तिर्मरकतकटके क्लिष्टसूता सुमेरोः
मूर्धन्यावृत्तिलब्धध्रुवगतिरवतु ब्रध्रवाहावलिर्वः ॥ ४६ ॥

हेलालोलं वहन्ती विषधरदमनस्याग्रजेनावकृष्टा
स्वर्वाहिन्याः सुदूरं जनितजवजया स्यन्दनस्य स्यदेन ।
निर्व्याजं तायमाने हरितिमनि निजे स्फीतफेनाहितश्रीः
अश्रेयांस्यश्वपङ्क्तिः शमयतु यमुनेवापरा तापनी वः ॥ ४७ ॥

அஸ்தாத்ரீசோத்தமாங்கே ச்ரித சசிநி தம: காலகூடே நிபீதே
யாதி வ்யக்திம் புரஸ்தாதருணகிஸலயே ப்ரத்யுஷ: பாரிஜாதே ।
உத்யந்த்யாரக்த பீதாம்பர விசததரோத்வீக்ஷிதா தீக்ஷணபானோ:
லக்ஷ்மீ: லக்ஷ்மீரிவாஸ்து ஸ்புடகமலபுடாபாச்ரயா ச்ரேயஸே வ: ॥ 42 ॥

நோதந்வான் ஜன்மபூமிர் ந ததுதரபுவோ பாந்த்வா: கௌஸ்துபாத்யா:
யஸ்யா: பத்மம் ந பானௌ ந ச நரகரிபூரஸ்தலீ வாஸவேசம் ।
தேஜோரூபாஃபரைவ த்ரிஷு புவனதலேஷ்வாததாநா வ்யவஸ்த்தாம்
ஸா ஸ்ரீ: ச்ரேயாம்ஸி திச்யாதசிசிரமஹஸோ மண்டலாக்ரோத்தகா வ: ॥ 43 ॥

ரக்ஷந்த்வக்ஷுண்ண ஹேமோபல படலமமலம் லாகவாதுத்தந்த:
பாதங்கா: பங்க்வவஜ்ஞாஜிதபவநஜவா வாஜிநஸ்தே ஜகந்தி ।
யேஷாம் வீதான்யசிந்ஹோன்னயமபி வஹதாம் மார்கமாக்க்யாதி மேரௌ
உத்யன்னுத்தாம தீப்திர் த்யுமணி மணிசிலா வேதிகா ஜாதவேதா: ॥ 44 ॥

ப்லுஷ்டா: ப்ருஷ்டேஃம்கபாதை: அதிநிகடதயா தத்ததாஹாதிரேகை:
ஏகாஹாக்ராந்த க்ருத்ஸந த்ரிதிவ பத ப்ருது ச்வாஸ சேஷா: ச்ரமேண ।
தீவ்ரோதன்யாஸ்த்வரந்தாமஹிதவிஹதயே ஸப்தய: ஸப்தஸப்தே:
அப்ய்யாசாகாச கங்காஜல ஸரலகலாவாங் நதாக்ராநௌ வ: ॥ 45 ॥

மத்வான்யான் பாச்வதோஃச்வான் ஸ்படிகதடத்ருஷத்த்ருஷ்டதேஹா த்ரவந்தீ
வ்யஸ்தேஹன்யஸ்த ஸந்த்யேயமிதி ம்ருதுபதா பத்ம ராகோபலேஷு ।
ஸாத்ருச்யாத்ருச்ய மூர்தி: மரகத கடகே க்லிஷ்டஸூதா ஸுமேரோ:
மூர்த்தன்யாவ்ருத்தி லப்த்த த்ருவ கதி: அவது ப்ரத்தந்வாஹாவலிர் வ: ॥ 46 ॥

ஹேலாலோலம் வஹந்தீ விஷதரதமனஸ்யாக்ரஜேநாவக்ருஷ்டா
ஸ்வ்வாஹின்யா: ஸுதூரம் ஜநிதஜவஜயா ஸ்யந்தனஸ்ய ஸ்யதேன ।
நிர்வ்யாஜம் தாயமானே ஹரிதிமநி நிஜே ஸ்ப்பீத பேநாஹித ஸ்ரீ:
அச்ரேயாம்ஸ்யச்வ பங்க்தி: சமயது யமுனேவாபரா தாபநீ வ: ॥ 47 ॥

मार्गोपान्ते सुमेरोर्नुवति कृतनतौ नाकधाम्नां निकाये
वीक्ष्य व्रीडानतानां प्रतिकुहरमुखं किंनरीणां मुखानि ।

सूतेऽसूयत्यपीषज्जडगति वहतां कंधरार्धैर्बलद्भिः

वाहानां व्यस्यताद्भः सममसमहरेर्हेषितं कल्मषाणि ॥ ४८ ॥

धुन्वन्तो नीरदालीर्निजरुचिहरिताः पार्श्वयोः पक्षतुल्याः
तालूत्तानैः खलीनैः खचितमुखरुचश्च्योतता लोहितेन ।

उड्डीयेव ब्रजन्तो वियति गतिवशादर्कवाहाः क्रियासुः

क्षेमं हेमाद्रिहृद्यद्रुमशिखरशिरःश्रेणिशाखाशुका वः ॥ ४९ ॥

प्रातः शैलाग्ररङ्गे रजनिजवनिकापायसंलक्ष्यलक्ष्मीः

विक्षिप्यापूर्वपुष्पाञ्जलिमुडुनिकरं सूत्रधारायमाणः ।

यामेष्वङ्गेष्विवाह्नः कृतरुचिषु चतुर्ष्वेव जातप्रतिष्ठां

अव्यात्प्रस्तावयन्वो जगदटनमहानाटिकां सूर्यसूतः ॥ ५० ॥

आक्रान्त्या वाह्यमानं पशुमिव हरिणा वाहकोऽग्रचो हरीणां
भ्राम्यन्तं पक्षपाताज्जगति समरुचिः सर्वकर्मैकसाक्षी ।

शत्रुं नेत्रश्रुतीनामवजयति वयोज्येष्टभावे समेऽपि

स्थाप्नां धाम्नां निधिर्यः स भवदघनुदे नूतनः स्तादनूरुः ॥ ५१ ॥

दत्तार्धैर्दूरनम्रैर्वियति विनयतो वीक्षितः सिद्धसार्थैः

सानाथ्यं सारथिर्वः दशशतरुचेः सातिरेकं करोतु ।

आपीय प्रातरेव प्रततहिमपयःस्यन्दिनीरिन्दुभासो

यः काष्ठादीपनोऽग्रे जडित इव भृशं सेवते पृष्ठतोऽर्कम् ॥ ५२ ॥

मुञ्चन्ऽमीन्दिनादौ दिनगमसमये संहरंश्च स्वतन्त्रः

स्तोत्रप्रख्यातवीर्योऽविरतहरिपदाक्रान्तिबद्धाभियोगः ।

कालोत्कर्षाल्लघुत्वं प्रसभमधिपतौ योजयन् यो द्विजानां

सेवाप्रीतेन पूष्णात्मसम इव कृतस्त्रायतां सोऽरुणो वः ॥ ५३ ॥

மார்கோபாந்தே ஸுமேரோர் நுவதி க்ருதநதௌ நாக தாம்னம் நிகாயே
வீஷ்ய வீடாநதானம் ப்ரதிஹுரமுகம் கிந்நீணம் முகாநி ।
ஸூதே஽ஸூயத்யபீஷத்ஜட கதி வஹதாம் கந்தரார்த்தைர் வலத்பி:
வாஹானம் வ்யஸ்யதாத்வ: ஸமமஸம ஹரே: ஹேஷிதம் கல்மஷாணி ॥ 48

துந்வந்தோ நீரதாலீர் நிஜருசிஹரிதா: பார்வயோ: பக்ஷதுல்யா:
தாலுத்தான: கலீன: கசிதமுகருசச் ச்யோததா லோஹிதேன ।
உட்டயேவ வ்ரஜந்தோ வியதி கதிவசாதர்க வாஹா: க்ரியாஸு:
க்ஷேமம் க்ஷேமாத்ரி ஹ்ருத்ய த்ரும சிகர சிர: ச்ரேணி சாகா சகா வ: ॥ 49 ॥

ப்ராத: சைலாக்ர ரங்கே ரஜநிஜவநிகாபாய ஸம்லக்ஷ்ய லக்ஷமீ:
விஷிப்யாபூர்வ புஷ்பாஞ்ஜலிமுடுநிகரம் ஸூத்ர தாராயமாண: ।
யாமேஷ்வங்கேஷ்விவாந்ஹ: க்ருதருசிஷு சதுர்ஷவேவ ஜாதப்ரதிஷ்ட்டாம்
அவ்யாத் ப்ரஸ்தாவயன் வோ ஜகதடநமஹா நாடிகாம் ஸூர்ய ஸூத: ॥ 50 ॥

ஆக்ராந்த்யா வாஹ்யமானம் பசுமிவ ஹரிண வஹகோ஽க்யோ ஹீணம்
ப்ராம்யந்தம் பக்ஷபாதாத் ஜகதி ஸமருசி: ஸர்வகர்மைக ஸாக்ஷீ ।
சத்ரும் நேத்ரர்சுருதீணம் அவஜயதி வயோஜ்யேஷ்ட்டபாவே ஸமே஽பி
ஸ்த்தாம்னம் த்தாம்னம் நிதிர்ய: ஸ பவதகநுதே நூதன: ஸ்தாதநூரு : ॥ 51 ॥

தத்தாராக்கை: தூரநம்ரை: வியதி விநயதோ வீஷித: ஸித்தத்தஸார்த்தை:
ஸாநாத்யம் ஸாரதிர்வ: ஸ தசசதருசே: ஸாதிரேகம் கரோது ।
ஆபீய ப்ராதரேவ ப்ரதத ஹிமபய:ஸ்யந்திநீரிந்து பாஸோ
ய: காஷ்டா தீபனோக்ரே ஜடித இவ ப்ப்ருசம் ஸேவதே ப்ருஷ்டதோ஽கம் ॥ 52

முஞ்சன் ரசமீன் தினுதௌ தினகமஸமயே ஸம்ஹரம்ச்ச ஸ்வதந்த்ர:
ஸ்தோத்ர ப்ரக்க்யாத வீர்யோ஽விரதஹரி பதாக்ராந்தி பத்த்தாபியோக: ।
காலோத்கர்ஷால்லகுத்வம் ப்ரஸபமதிபதௌ யோஜயன் யோ த்விஜானம்
ஸேவாப்ரீதேன பூஷ்ணாத்மஸம இவ க்ருதஸ்த்ராயதாம் ஸோ஽ருணே வ: ॥ 53

शातः श्यामालतायाः परशुरिव तमोऽरण्यवह्नेरिवार्चिः
 प्राच्येवाग्रे ग्रहीतुं ग्रहकुमुदवनं प्रागुदस्तोऽग्रहस्तः ।
 ऐक्यं भिन्दन्द्युभूम्योरवधिरिव विधातेव विश्वप्रबोधं
 वाहानां वो विनेता व्यपनयतु विपन्नाम धामाधिपस्य ॥ ५४

पौरस्त्यस्तोयदत्तोः पवन इव पतत्पावकस्येव धूमो
 विश्वस्येवादिसर्गः प्रणव इव परं पावनो वेदराशेः ।
 संध्यानृत्योत्सवेच्छोरिव मदनरिपोर्नन्दिनान्दीनिनादः
 सौरस्याग्रे सुखं वो वितरतु विनतानन्दनः स्यन्दनस्य ॥ ५५

पर्याप्तं तप्तचामीकरकटकते श्लिष्टशीतेतरांशौ
 आसीदत्स्यन्दनाश्चानुकृतिमरकते पद्मरागायमाणः ।
 यः सोत्कर्षां विभूषां कुरुत इव कुलक्षमाभृदीशस्य मेरोः
 एनांस्यह्नाय दूरं गमयतु स गुरुः काद्रवेयद्विषो वः ॥ ५६ ॥

नीत्वाश्चान्सप्त कक्षा इव नियमवशं वेत्रकल्पप्रतोदः
 तूर्णं ध्वान्तस्य राशावितरजन इवोत्सारिते दूरभाजि ।
 पूर्वं प्रष्टो रथस्य क्षितिभृदधिपतीन्दर्शयंस्त्रायतां वः
 त्रैलोक्यास्थानदानोद्यतदिवसपतेः प्राक्प्रतीहारपालः ॥ ५७ ॥

वज्रिजातं विकासीक्षणकमलवनं भासि नाभासि बह्ने
 तातं नत्वाश्चपार्श्वान्नय यम! महिषं राक्षसा वीक्षिताः स्थ ।
 सप्तीन्सिञ्च प्रचेतः! पवन! भज जवं वित्तपावेदितस्त्वं
 वन्दे शर्वेति जल्पन्प्रतिदिशमधिपान्पातु पूष्णोऽग्रणीर्वः ॥ ५८

पाशानाशान्तपालादरुण वरुणतो मा ग्रहीः प्रग्रहार्थं
 तृष्णां कृष्णस्य चक्रे जहिहि नहि रथो याति मे नैकचक्रः ।
 योक्तुं युग्यं किमुच्चैःश्रवसमभिलषस्यष्टमं वृत्रशत्रोः
 त्यक्तान्यापेक्षविश्वोपकृतिरिति रविः शास्ति यं सोऽवताद्वः ॥

சாத: ச்யாமாலதாயா: பரகரிவ தமோ஽ரண்ய வந்ஹேரிவார்சி:
 ப்ராச்யேவாக்ரே க்ரஹீதும் க்ரஹ குமுதவனம் ப்ராகுதஸ்தோ஽க்ரஹஸ்த: |
 ஐக்யம் ப்பிந்தந் த்யூழ்யோரவதிரிவ விதாதேவ விச்வப்ரபோதம்
 வாஹானாம் வோ விநேதா வ்யபநயது விபந்நாம தாமாதிபஸ்ய || 54 ||

பெளரஸ்த்யஸ் தோயதாதோ: பவந இவ பதத்பாவகஸ்யேவ தூமோ
 விச்வஸ்யேவாதிஸர்க: ப்ரணவ இவ பரம் பாவநோ வேதராசே: |
 ஸந்த்யா ந்ருத்யோத்ஸவேச்சோரிவ மதனரிபோ: நந்திநாந்தீநிநாத:
 ஸௌரஸ்யாக்ரே ஸுகம் வோ விதரது விநதாநந்தந: ஸ்யந்தநஸ்ய || 55 ||

பர்யாப்தம் தப்தசாமீகர கடகதடே ச்லிஷ்ட சீதேதராம்சௌ
 ஆஸீதத் ஸ்யந்தநாச்வாநுக்ருதி மரகதே பத்மராகாயமாண: |
 ய: ஸோத்கர்ஷாம் விபூஷாம் குருத இவ குலக்ஷமாப்ருதீசஸ்ய மேரோ:
 ஏநாம்ஸ்யந்ஹாய தூரம் கமயது ஸ குரு: காத்ரவேய த்விஷோ வ: || 56 ||

நீத்வாச்வான் ஸப்த கக்ஷா இவ நியம வசம் வேத்ரகல்ப ப்ரதோத:
 தூர்ணம் த்வாந்தஸ்ய ராசாவிதரஜன இவோத்ஸாரிதே தூரபாஜி |
 பூர்வம் ப்ரஷ்ட்டோ ரதஸ்ய க்ஷிதிப்ருததிபதீன் தர்சயம்ஸ்த்ராயதாம் வ:
 த்ரைலோக்யாஸ்த்தான தானோத்யத திவஸபதே: ப்ராக் ப்ரதீஹாரபால: || 57 ||

வஜ்ரிஞ்ஜாதம் விகாஸீக்ஷணகமலவனம் பாஸி நாபாஸி வந்ஹே
 தாதம் நத்வாச்வ பார்ச்வாந்நய யம மஹிஷம் ராக்ஷஸா வீக்ஷிதா:ஸ்த்த |
 ஸப்தீன் ஸிஞ்ச ப்ரசேத: பவந பஜ ஜவம் வித்தபாவேதிதஸ்த்வம்
 வந்தே சர்வேதி ஜல்பன் ப்ரதி திசமதிபான் பாது பூஷ்ணோ஽க்ரணீர் வ: || 58 ||

பாசாநாசாந்தபாலாதருண வருணதோ மாக்ரஹீ: ப்ரக்ரஹார்த்தம்
 த்ருஷ்ணாம் க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ரே ஜஹிஹி நஹி ரதோ யாதி மே நைக சக்ர: |
 யோக்த்யம் யுக்யம் கிமுச்சை:ச்ரவஸமபிலஷஸ்யஷ்டமம் வ்ருத்ரசத்ரோ:
 த்யக்தான்யாபேக்ஷவிச்வோபக்ருதிரிதி ரவி: சாஸ்தி யம் ஸோ஽வதாத்வ : ||

नो मूर्च्छाच्छिन्नवाञ्छः श्रमविवशवपुर्नैव नाप्यास्यशोषी
 पान्थः पथ्येतराणि क्षपयतु भवतां भास्वतोऽग्रेसरः सः ।
 यः संश्रित्य त्रिलोकीमटति पटुतरैस्ताप्यमानो मयूरवैः
 आरादारामलेखामिव हरितमणिश्यामलामश्वपङ्क्तिम् ॥ ६०
 सीदन्तोऽन्तर्निमज्जज्जडखुरमुसलाः सैकते नाकनद्याः
 स्कन्दन्तः कन्दरालीःकनकशिखरिणो मेखलासु स्वलन्तः ।
 दूरं दूर्वास्थलोत्का मरकतदृषदि स्थास्रवो यन्न याताः
 पूष्णोऽश्वाः पूरयंस्तैस्तदवतु जवनैर्हुकृतेनाग्रगो वः ॥ ६१ ॥
 पीनोरः प्रेरिताभ्रैश्चरमखुरपुटाग्रस्थितैः प्रातरद्रौ
 आदीर्घाङ्गैरुदस्तो हरिभिरपगतासङ्गनिःशब्दचक्रः ।
 उत्तानानूरुमूर्धावनतिहठभवद्द्विप्रतीपप्रणामः
 प्राह्णे श्रेयो विधत्तां सवितुरवतरन्व्योमवीथीं रथो वः ॥ ६२
 ध्वान्तौघध्वंसदीक्षाविधिपटु वहता प्राक्सहस्रं कराणां
 अर्यम्णा यो गरिम्णः पदमतुलमुपानीयताध्यासनेन ।
 स श्रान्तानां नितान्तं भरमिव मरुतामक्षमाणां विसोढुं
 स्कन्धात्स्कन्धं ब्रजन्वो वृजिनविजितये भास्वतः स्यन्दनोऽस्तु ॥
 योक्त्रीभूतान्युगस्य ग्रसितुमिव पुरो दन्दशूकान्दधानो
 द्वेधा व्यस्ताम्बुवाहावलिबिहितबृहत्पक्षविक्षेपशोभः ।
 सावित्रः स्यन्दनोऽसौ निरतिशयरथप्रीणितानूरुरेनः
 क्षेपीयो वो गरुत्मानिव हरतु हरीच्छाविधेयप्रचारः ॥ ६४ ॥
 एकाहेनैव दीर्घां त्रिभुवनपदवीं लङ्घयन् यो लघिष्ठः
 पृष्ठे मेरोर्गरीयान् दलितमणिदृषत्त्विंषि पिषन् शिरांसि ।
 सर्वस्यैवोपरिष्ठादथ च पुनरधस्तादिवास्ताद्रिमूर्ध्नि
 ब्रध्नस्याव्यात्स एवं दुरधिगमपरिस्पन्दनः स्यन्दनो वः ॥ ६५

நோ மூர்ச்சாச்சிந்ந வாஞ்ச்ச: ச்ரம விவசவபுர் நைவ நாப்யாஸ்யசோஷீ
பாந்த: பத்த்யேதராணி ஷபயது பவதாம் பாஸ்வதோ஽க்ரேஸர: ஸ: ।
ய: ஸம்ச்சித்ய த்ரிலோகீமடதி படுதரைஸ் தாப்யமானோ மயூகை:
ஆராதாராம லேகாமிவ ஹரிதமணி ச்யாமலாமச்வபங்க்திம் ॥60 ॥

ஸீதந்தோ஽ந்தர் நிமஜ்ஜஜ்ஜட குரமுஸலா: ஸைகதே நாகநத்யா:
ஸ்கந்தந்த: கந்தராலீ: கனக சிகரினோ மேகலாஸு ஸ்க்கலந்த: ।
தூரம் தூர்வாஸ்த்தலோத்கா மரகதத்ருஷதி ஸ்த்தாஸ்நவோ யந்ந யாதா:
பூஷ்னோ஽ச்வா: பூரயம்ஸ்தைஸ்தவது ஜவநைந் ஹும்க்ருதேனாக்ரகோ வ: ॥

பீநோர: ப்ரேரிதாப்ப்ரை: ச்ரம குரபுடாக்ர ஸ்த்திதை: ப்ராதரத்ரெள
ஆதீர்க்காங்கைருதஸ்தோ ஹரிபிரபகதாஸங்க நி:சப்த சக்ர: ।
உத்தானூருமூர்த்தாவநதிஹட பவத்விப்ரதீப ப்ரணாம:
ப்ராண்ஹே ச்ரேயோ விதத்தாம் ஸவிதுரவதரந வ்யோமவீதீம் ரதோ வ: ॥ ॥62

த்வாந்தெளக த்த்வம்ஸ தீக்ஷாவிதிபடு வஹதா ப்ராக் ஸஹஸ்ரம் கராணம்
அர்யம்னோ யோ கரிம்ண: பதமதுலமுபாநீயதாத்த்யாஸநேந ।
ஸ ச்ராந்தானம் நிதாந்தம் பரமிவ மருதாமக்ஷமாணம் விஸோடும்
ஸ்கந்தத்தாத் ஸ்கந்தம் வ்ரஜன் வோ வ்ருஜிந விஜிதயே பாஸ்வத: ஸ்யந்தனோ஽ஸ்து

யோக்த்ரீபூதான் யுகஸ்ய க்ரஸிதுமிவ புரோ தந்தக்ருகான் ததானோ
த்வேதா வ்யஸ்தாம்பு வாஹாவலிவிஹித ப்ருஹத் பக்ஷ விசேஷப சோப : ।
ஸாவித்ர: ஸ்யந்தனோ஽ஸௌ நிரதிசயரய ப்ரீணிதாநூருரேன:
க்ஷேபீயோ வோ கருத்மாநிவ ஹரது ஹரீச்சா விதேய ப்ரசார: ॥ ॥64 ॥

ஏகாஹேனைவ தீர்காம் த்ரிபுவன பதவீம் லங்க்கயன் யோ லகிஷ்ட:
ப்ருஷ்ட்டே மேரோர் கரீயான் தலித த்ருஷத்த்விம்ஷி பிம்ஷந் சிராம்ஸி ।
ஸர்வஸ்யைவோபரிஷ்டாதத ச புனரதஸ்தாதிவாஸ்தாத்த்ரி மூர்த்தந்நி
ப்ரத்தன்ஸ்யாவ்யாத்ஸ ஏவம் துரதிகம பரிஸ்பந்தன: ஸ்யந்தனோ வ: ॥ ॥ 65 ॥

धूर्ध्वस्ताग्रचग्रहाणि ध्वजपटपवनान्दोलितेन्दूनि दूरं
 राहौ ग्रासाभिलाषादनुसरति पुनर्दत्तचक्रव्यथानि ।
 श्रान्ताश्वश्वासहेलाधुतविबुधधुनीनिर्झराम्भांसि भद्रं
 देयासुर्वो दवीयो दिवि दिवसपतेः स्यन्दनप्रस्थितानि ॥ ६६ ॥

अक्षे रक्षां निबध्य प्रतिसरवलयैर्योजयन्त्यो युगाग्रं
 धूःस्तम्भे दग्धधूपाः प्रहितसुमनसो गोचरे कूबरस्य ।
 चर्चाश्चक्रे चरन्त्यो मलयजपयसा सिद्धवध्वस्त्रिसंध्यं
 वन्दन्ते यं द्युमार्गे स नुदतु दुरितान्यंशुमत्स्यन्दनो वः ॥ ६७ ॥

उत्कीर्णस्वर्णरिणुद्रुतखुरदलिता पार्श्वयोः शश्वदश्वैः
 अश्रान्तभ्रान्तचक्रक्रमनिखिलमिलन्नेमिनिम्ना भरेण ।
 मेरोर्मूर्धन्यघं वो विघटयतु रवेरेकवीथी रथस्य
 स्वोष्मोदक्ताम्बुरिक्तप्रकटितपुलिनोद्धूसरा स्वर्धुनीव ॥ ६८ ॥

नन्तुं नाकालयानामनिशमनुयतां पद्धतिः पङ्क्तिरेव
 क्षोदो नक्षत्रराशेरदयरयमिलच्चक्रपिष्टस्य धूलिः ।
 हेषाहादो हरीणां सुरशिखरिदरीः पूरयन्नेमिनादो
 यस्याव्यात्तीव्रभानोः स दिवि भुवि यथा व्यक्तचिह्नो रथो वः ॥

निःस्पन्दानां विमानावलिविततदिवां देववृन्दारकाणां
 वृन्दैरानन्दसान्द्रोद्यममपि वहतां विन्दतां वन्दितुं नो ।
 मन्दाकिन्याममन्दः पुलिनभृति मूदुर्मन्दरे मन्दिराभे
 मन्दारैर्मण्डितारं दधदरि दिनकृत्स्यन्दनः स्तान्मुदे वः ॥ ७० ॥

चक्री चक्रारपङ्क्तिं हरिरपि च हरीन् धूर्जटिर्धूर्ध्वजान्तान्
 अक्षं नक्षत्रनाथोऽरुणमपि वरुणः कूबराग्रं कुबेरः ।
 रंहःसंघः सुराणां जगदुपकृतये नित्ययुक्तस्य यस्य
 स्तौति प्रीतिप्रसन्नोऽन्वहमहिमरुचेः सोऽवतात्स्यन्दनो वः ॥

தூர்த்த்வஸ்தாகர்ய க்ரஹாணி த்த்வஜபடபவநாந்தோலிதேந்தூநி தூரம்
ராஹௌ க்ராஸாபிலாஷாதநுஸரதி புனர்த்தத்த சக்ர வ்யதானி ।
ச்ராந்தாச்வ ச்வாஸ ஹேலாதுத விபுததுநீ நிர்ஜராம்ப்பாம்ஸி பத்ரம்
தேயாஸூர்வோ தவீயோ திவி திவஸபதே: ஸ்யந்தன ப்ரஸ்த்திதாநி ॥ 66 ॥

அக்ஷே ரக்ஷாம் நிபத்த்ய ப்ரதிஸர வலயை: யோஜயந்த்யோ யுகாக்ரம்
தூ:ஸ்தம்பே தக்ததூபா: ப்ரஹித ஸுமனஸோ கோசரே கூபரஸ்ய ।
சர்சாச்சக்ரே சரந்த்யோ மலயஜபயஸா ஸித்த்வத்த்வஸ் த்ரிஸந்த்யம்
வந்தந்தே யம் த்யுமார்கே ஸ நுதது துரிதான்யம்சுமத் ஸ்யந்தநோ வ: ॥ 67 ॥

உத்கீர்ண ஸ்வர்ணரேணு த்ருத குர தலிதா பார்ச்வயோ: சச்வத் அச்வை:
அச்ராந்த ப்ப்ராந்த சக்ர க்ரம நிகில மிலந்நேமி நிம்னா பரேண ।
மேரோர் மூர்த்தன்யகம் வோ விகடயது ரவேரேகவீதீரதஸ்ய
ஸ்வோஷமோதக்தாம்பு ரிக்த ப்ரகடித புலிநேத்தூஸரா ஸ்வர்துனீவ ॥ 68 ॥

நந்தும் நாகாலயானுமநிசம் அநுயதாம் பத்தத்தி: பங்க்திரேவ
க்ஷோதோ நக்ஷத்ர ராசேரதயரய மிலச்சக்ர பிஷ்டஸ்ய தூலி: ।
ஹேஷாஹ்ராதோ ஹரீணாம் ஸூரசிகரிதரீ: பூரயந் நேமிநாதோ
யஸ்யாவ்யாத்நீவ்ரபாநோ: ஸ திவி புவி யதா வ்யக்த சிந்ஹோ ரதோ வ: ॥ 69 ॥

நிஸ்ஸ்பந்தானாம் விமானாவலி விதத திவாம் தேவ வ்ருந்தாரகாணாம்
வ்ருந்தைரானந்த ஸாந்த்ரோத்யமமபி வஹதாம் விந்ததாம் வந்திதும் நோ ।
மந்தாகின்யாமமந்த: புலினப்ருதி ம்ருதூர் மந்தரே மந்திராபே
மந்தாரை: மண்டிதாரம் தததரி திநக்ருத்ஸ்யந்தந: ஸ்தான் முதே வ: ॥ 70 ॥

சகீ சக்ராரபங்க்திம் ஹரிரபி ச ஹரீன் தூர்ஜடீர்த்தூர்த்த்வஜாந்தான்
அக்ஷம் நக்ஷத்ர நாதோஸ்ருணமபி வருண: கூபராக்ரம் குபேர: ।
ரம்ஹஸ் ஸங்க்க: ஸூராணாம் ஜகதுபக்ருதயே நித்யயுக்தஸ்ய யஸ்ய
ஸ்தெளதி ப்ரீதி ப்ரஸந்த்நோஸ்வஹ மஹிமருசே: ஸோவதாத் ஸ்யந்தநோ வ: ॥

नेत्राहीनेन मूले विहितपरिकरः सिद्धसाध्यैर्मरुद्भिः
 पादोपान्ते स्तुतोऽलं बलिहरिरभसाकर्षणाबद्धवेगः ।
 भ्राम्यन्व्योमाम्बुराशावशिशिरकिरणस्यन्दनः संततं वो
 दिश्याल्लक्ष्मीमपारामतुलितमहिमेवापरो मन्दराद्रिः ॥ ७२ ॥
 यज्ज्यायो बीजमहामपहततिमिरं चक्षुषामञ्जनं यद्-
 द्वारं यन्मुक्तिभाजां यदखिलभुवनज्योतिषामेकमोकः ।
 यद्वृष्ट्यंभोनिधानं धरणिरससुधापानपात्रं महद्यद्
 दिश्यादीशस्य भासां तदविकलमलं मङ्गलं मण्डलं वः ॥ ७३ ॥
 वेलावर्धिष्णु सिन्धोःपय इव खमिवार्धोद्भ्रताग्रचग्रहोदु
 स्तोकोद्भिन्नस्वचिह्नप्रसवमिव मधोरास्यमस्यन्मनांसि ।
 प्रातः पूष्णोऽशुभानि प्रशमयतु शिरः शेखरीभूतमद्रेः
 पौरस्त्यस्योद्भ्रभस्तिस्तिमिततमतमःखण्डनं मण्डलं वः ॥ ७४ ॥
 प्रत्युप्तस्तप्तहेमोज्ज्वलरुचिरचलः पद्मरागेण येन
 ज्यायः किञ्जल्कपुञ्जो यदलिकुलशितेरम्बरेन्दीवरस्य ।
 कालव्यालस्य चिह्नं महिततममहोमूर्ध्नि रत्नं महद्यद्
 दीप्तांशोः प्रातरव्यात्तदविकलजगन्मण्डनं मण्डलं वः ॥ ७५ ॥
 कस्त्राता तारकाणां पतति तनुरवश्यायबिन्दुर्यथेन्दुः
 विद्राणा दृक्स्मरारेरुरसि मुररिपोः कौस्तुभो नोद्भ्रभस्तिः ।
 वह्नेः सापह्ववेव द्युतिरुदयगते यत्र तन्मण्डलं वो
 मार्तण्डीयं पुनीतादिवि भुवि च तमांसीव मुष्णन्महांसि ॥ ७६ ॥
 यत्प्राच्यां प्राक्चकास्ति प्रभवति च यतः प्राच्यसावुज्जिहानात्
 इद्धं मध्ये यदहो भवति ततरुचा येन चोत्पाद्यतेऽहः ।
 यत्पर्यायेण लोकानवति च जगतां जीवितं यच्च तद्भो
 विश्वानुग्राहि विश्वं सृजदपि च रवेर्मण्डलं मुक्तयेऽस्तु ॥ ७७ ॥

நேத்ராஹீனேன மூலே விஹிதபரிகர: ஸித்தத் ஸாத்தயைர் மருத்பி:
பாதோபாந்தே ஸ்துதோஸலம் பலிஹரிபஸா கர்ஷ்ணபத்தத் வேக: ।
ப்ப்ராம்யன் வ்யோமாம்பு ராசாவசிசிர கிரண ஸ்யந்தன: ஸந்ததம் வோ
திச்யால் லக்ஷ்மீமபாராமதுலித மஹிமேவாப்ரோ மந்தராத்ரி: ॥ ॥ 72 ॥

யஜ்ஜ்யாயோ பீஜமந்ஹாம் அபஹததிமிரம் சக்ஷுஷாமஞ்ஜனம் யத்
த்வாரம் யந்முக்திபாஜாம் யதகில புவன ஜ்யோதிஷாமேகமோக: ।
யத்வ்ருஷ்ட்யம்ப்போ நிதானம் தரணிரஸஸூதா பானபாத்ரம் மஹத்யத்
திச்யாதீசஸ்ய பாஸாம் ததவிகலமலம் மங்களம் மண்டலம் வ: ॥ ॥ 73 ॥

வேலாவர்த்திஷ்ணு ஸிந்த்தோ: பய இவ கமிவார்தோத்தகாக்ய க்ரஹோடு
ஸ்தோகோத்ப்பிந்ந ஸ்வசிந்ஹப்ரஸவமிவ மதோராஸ்யமஸ்யன் மனாம்ஸி ।
ப்ராத: பூஷ்ணோஸ்கபாநி ப்ரசமயது சிர:சேகரீபூதமத்ரே:
பௌஸ்த்யஸ்யோத்கபஸ்தி ஸ்திமித தம தம: கண்டனம் மண்டலம் வ: ॥ 74

ப்ரத்யுப்தஸ் தப்த ஹேமோஜ்ஜ்வலருசிரசல: பத்மராகேண யேன
ஜ்யாய: கிஞ்ஜல்க புஞ்ஜோ யதலிகுல சிதேரம்பரேந்தீவரஸ்ய ।
காலவ்யாலஸ்ய சிந்ஹம் மஹித தம மஹோ மூர்த்தநி ரத்னம் மஹத்யத்
தீப்தாம்சோ: ப்ராதரவ்யாத் ததவிகல ஜகன் மண்டனம் மண்டலம் வ: ॥ ॥ 75 ॥

கஸ்த்ராதா தாரகாணம் பததி தநூரவச்யாய பிந்துர் யதேந்து:
வித்ராண த்ருக் ஸ்மராரேருரஸி முரரிபோ: கௌஸ்துபோ நோத்கபஸ்தி : ।
வந்ஹேஸ்ஸாபந்ஹவேவ த்யுதிருதயகதே யத்ர தன்மண்டலம் வோ
மார்தண்டையம் புநீதாத் திவி புவி ச தமாம்ஸீவ முஷ்ணன் மஹாம்ஸி ॥ ॥ 76 ॥

யத் ப்ராச்யாம் ப்ராக் சகாஸ்தி ப்ரபவதி ச யத: ப்ராச்யஸாவுஜ்ஜிஹாநாத்
இத்ததம் மத்த்யே யதந்ஹோ பவதி ததருசா யேந சோத்பாத்யதேஹ: ;
யத் பர்யாயேண லோகான் அவதி ச ஜகதாம் ஜீவிதம் யச்ச தத்வோ
விசுவாங்க்ராஹி விசுவம் ஸ்ருஜதபி ச ரவேர் மண்டலம் முக்தயேஸ்து ॥ 77

शुष्यन्त्यूढानुकारा मकरवसतयो मारवीणां स्थलीनां
 येनोत्तप्ताः स्फुटन्तस्तडिति तिलतुलां यान्त्यगेन्द्रा युगान्ते ।
 तच्चण्डांशोरकाण्डत्रिभुवनदहनाशङ्कया धाम कृच्छ्रात्
 संहत्यालोकमात्रं प्रलघु विदधतः स्तान्मुदे मण्डलं वः ॥ ७८

उद्यद्द्यूधानवाप्यां बहुलतमतमःपङ्कपूरं विदार्य
 प्रोद्भिन्नं पत्रपार्श्वेष्वविरलमरुणच्छायया विस्फुरन्त्या ।
 कल्याणानि क्रियाद्वः कमलमिव महन्मण्डलं चण्डभानोः
 अन्वीतं तृप्तिहेतोरसकृदलिकुलाकारिणा राहुणा यत् ॥ ७९ ॥

चक्षुर्दक्षद्विषो यन्न तु दहति पुरः पूरयत्येव कामं
 नास्तं जुष्टं मरुद्भिर्यदिह नियमिनां यानपात्रं भवाब्धौ ।
 यद्वीतश्रान्ति शश्वद्भ्रमदपि जगतां भ्रान्तिमभ्रान्ति हन्ति
 ब्रध्नस्याव्याद्विरुद्धक्रियमथ च हिताधायि तन्मण्डलं वः ॥ ८०

सिद्धैः सिद्धान्तमिश्रं श्रितविधि विबुधैश्चारणैश्चादुगर्भं
 गीत्या गन्धर्वमुख्यैर्मुहुरहिपतिभिर्यातुधानैर्यतात्म ।
 सार्धं साध्यैर्मुनीन्द्रैर्मुदिततममनो मोक्षिभिः पक्षपातात्
 प्रातः प्रारभ्यमाणस्तुतिरवतु रविर्विश्ववन्द्योदयो वः ॥ ८१ ॥

भासामासन्नभावादधिकतरपटोश्चक्रवालस्य तापात्
 छेदादच्छिन्नगच्छत्तुरगखुरपुटन्यासनिःशङ्कटङ्कैः ।
 निःसङ्गस्यन्दनाङ्गभ्रमणानिकषणात्पातु वस्त्रिप्रकारं
 तप्तांशुस्तत्परीक्षापर इव परितः पर्यटन्हाटकाद्रिम् ॥ ८२ ॥

नो शुष्कं नाकनद्या विकसितकनकाम्भोजया भ्राजितं तु
 प्लुष्टा नैवोपभोग्या भवति भृशतरं नन्दनोद्यानलक्ष्मीः ।
 नो शृङ्गाणि द्रुतानि द्रुतममरगिरेः कालधौतानि धौता-
 नीद्धं धाम द्युमार्गे म्रदयति दयया यत्र सोऽर्कोऽवताद्वः ॥ ८३

சுஷ்யந்த்யூடானுகாரா மகர வஸதயோ மாரவீனும் ஸ்த்தலீனும்
 யேநோத்தப்தா: ஸ்ப்புடந்தஸ்தடிதி திலதுலாம் யாந்த்யகேந்த்ரா யுகாந்தே ।
 தச்சண்டாம்சோ ரகாண்ட த்ரிபுவன தஹனாசங்கயா தாம க்ருச்ச்ராத்
 ஸம்ஹருத்யாலோகமாத்ரம் ப்ரலகு விததத: ஸ்தாந்முதே மண்டலம் வ: ॥ 78

உத்யத்த்யூத்யானவாப்யாம் பஹுல தமதம: பங்கபூரம் விதார்ய
 ப்ரோத்ப்பிந்நம் பத்ரபார்ச்வேஷ்வவிரலமருணச்சாயயா விஸ்புரந்த்யா ।
 கல்யாணாநி க்ரியாத் வ: கமலயிவ மஹன்மண்டலம் சண்ட பாநோ:
 அன்வீதம் த்ருப்தி ஹேதோ ரஸக்ருத் அலிகுலாகாரினா ராஹுனா யத் ॥ 79 ॥

சக்ஷூர் தக்ஷத்விஷோ யந்ந து தஹதி புர: பூரயத்யேவ காமம்
 நாஸ்தம் ஜுஷ்டம் மருத்பிர் யதிஹ நியமினும் யான பாத்ரம் பவாப்த்தெள ।
 யத்வீத ச்ராத்நி ச்ச்வத்ப்ப்ரமதபி ஜகதாம் ப்ப்ராந்திமப்ப்ராந்தி ஹந்தி
 ப்ரத்த்நஸ்யாவ்யாத் விருத்த்க்ரியமத ச ஹிதாதாயி தன் மண்டலம் வ: ॥ 80 ॥

ஸித்ததை: ஸித்தத்தாந்தமிச்ச்ரம் ச்ரிதவிதி விபுதைச்சாரணை: சாடுகர்ப்பம்
 கீத்யா கந்த்தர்வ முக்கயை: முஹுரஹிபதிபிர் யாதுதானீர்யதாத்ம ।
 ஸார்த்தம் ஸாத்தயை: முநீந்த்ரை: முதிததம மனோ மோக்ஷிபி: பக்ஷபாதாத்
 ப்ராத: ப்ராரப்ப்யமாண ஸ்துதி ரவது ரவிர் விச்வ வந்த்யோதயோ வ: ॥ 81 ॥

பாஸாமாஸந்ந பாவாததிகதர படோச் சக்ரவாலஸ்ய தாபாத்
 ச்சேதாத்ச்சின்னகச்சத்தூரக குரபுட ந்யாஸ நிச்சங்க டங்கை: ।
 நிஸ்ஸங்க ஸ்யந்தனாங்கப்ப்ரமணநிக்ஷணாத் பாது வஸ்த்ரிப்ரகாரம்
 த்ப்தாம்சுஸ் தத்ப்ரீக்ஷாபர இவ பரித: பர்யடன் ஹாடகாத்ரிம் ॥ 82 ॥

நோ சுஷ்கம் நாகந்த்யா விகஸித கனகாம்போஜயா ப்ராஜிதம் து
 ப்லுஷ்டா நைவோபபோக்யா பவதி ப்ப்ருசதரம் நந்தனோத்யான லக்ஷ்மீ: ।
 நோ ச்ருங்காணி த்ருதானி த்ருதமமரகிரே: காலதெளதானி தெளதா-
 நீத்ததம் தாம த்யுமர்கே ம்ரதயதி தயயா யத்ர ஸோஸ்கோவதாத் வ: ॥ 83 ॥

ध्वान्तस्यैवान्तहेतुर्न भवति मलिनैकात्मनः पाप्मनोऽपि
प्राक्पादोपान्तभाजां जनयति न परं पङ्कजानां प्रबोधम् ।

कर्ता निःश्रेयसानामपि न तु खलु यः केवलं वासराणां
सोऽव्यादेकोद्यमेच्छाविहितबहुबृहद्विश्वकार्योऽर्यमा वः ॥ ८४

लोटँल्लोष्टाविचेष्टः श्रितशयनतलो निःसहीभूतदेहः

सन्देही प्राणितव्ये सपदि दश दिशः प्रेक्षमाणोऽन्धकाराः ।

निःश्वासायासनिष्ठः परमपरवशो जायते जीवलोकः

शोकेनेवान्यलोकानुदयकृति गते यत्र सोर्कोऽवताद्भः ॥ ८५ ॥

क्रामँल्लोलोऽपि लोकांस्तदुपकृतिकृतावाश्रितः स्थैर्यकोटिं

नृणां दृष्टिं विजिह्वां विदधदपि करोत्यन्तरत्यन्तभद्राम् ।

यस्तापस्यापि हेतुर्भवति नियमिनामेकनिर्वाणदायी

भूयात्स प्रागवस्थाधिकतरपरिणामोदयोऽर्कः श्रिये वः ॥ ८६

व्यापन्नर्तुर्न कालो व्यभिचरति फलं नौषधीर्वृष्टिरिष्टा

नेष्टैस्तृप्यन्ति देवा नहि बहति मरुन्निर्मलाभानि भानि ।

आशाः शान्ता न भिन्दत्यवधिमुदधयो विभ्रति क्षमाभृतः क्षमां

यस्मिंस्त्रैलोक्यमेवं न चलति तपति स्तात्स सूर्यः श्रिये वः ॥

कैलासे कृत्तिवासा विहरति विरहत्रासदेहोढकान्तः

श्रान्तः शेते महाहावधिजलधि विना छद्मना पद्मनाभः ॥

योगोद्योगैकतानो गमयति सकलं वासरं स्वं स्वयंभूः

भूरित्रैलोक्यचिन्ताभृति भुवनविभौ यत्र भास्वान्स वोऽव्यात् ॥

एतद्यन्मण्डलं खे तपति दिनकृतस्ता ऋचोऽर्चीषि यानि

द्योतन्ते तानि सामान्ययमपि पुरुषो मण्डलेऽणुर्यजूषि ।

एवं यं वेद वादत्रितयमयमयं वेदवेदी समग्रो

वर्गः स्वर्गापवर्गप्रकृतिरविकृतिः सोऽस्तु सूर्यः श्रिये वः ॥

த்த்வாந்தஸ்யைவாந்த ஹேதுர் நபவதி மலிநைகாத்மன: பாப்மஸூஸ்பி
ப்ராக் பாதோபாந்த பாஜாம் ஜநயதி ந பரம் பங்கஜானாம் ப்ரபோதம் ।
கர்தா நி:ஸ்ரேயஸானாமபி நது கலு ய: கேவலம் வாஸராணாம்
ஸோவ்யாதேகோத்யமேச்சா விஹித பஹுப்ருஹத் விஸ்வகார்யோஸ்யமாவ:॥

லோடன்லோஷ்டாவிசேஷ்ட: ச்ரித சயனதல: நி:ஸஹீபூததேஹ:
ஸந்தேஹீ ப்ராணிதவ்யே ஸபதி தசதிச: ப்ரேக்ஷமாணோந்தகாரா: ।
நி:ச்வாஸாயாஸ நிஷ்ட்ட: பரமபரவசோ ஜாயதே ஜீவலோக:
சோகேநேவாந்யலோகாநுதயக்ருதி கதே யத்ர ஸோஸ்கோவதாத் வ: ॥ 85

க்ராமன் லோலோஸ்பி லோகான் ததுபக்ருதி க்ருதா வாச்ரித: ஸத்தைர்யகோடிம்
ந்ருணாம் த்ருஷ்டிம் விஜிஹ்மாம் விதததி கரோத்யந்தரத்யந்த பத்ராம் ।
யஸ்தாபஸ்யாபி ஹேதுர்ப்பவதி நியமினாமேக நிர்வாணதாயீ
பூயாத் ஸ ப்ராகவஸ்தாதிகதரபரிணாமோதயோஸ்க: ச்ரியே வ: ॥ 86

வ்யாபந்நர்தூர் ந காலோ வ்யபிசரதி ப்பலம் நௌஷதீர் வ்ருஷ்டிரிஷ்டா
நேஷ்டைஸ்த்ருப்யந்தி தேவா நஹி வஹதி மருந்நிர்மலாபாநி பாநி ।
ஆசா: சாந்தா ந பிந்தத்யவதிமுததயோ பிப்ப்ரதி க்ஷமாப்ருத: க்ஷமாம்
யஸ்மிம்ஸ்த்ரைலோக்யமேவம் ந சலதி தபதி ஸ்தாத் ஸ ஸூர்ய: ச்ரியே வ: ॥87

கைலாஸே க்ருத்திவாஸா விஹரதி விரஹ த்ராஸ தேஹோடகாந்த:
ச்ராந்த: சேதே மஹாஹாவதிஜலதி விநா சத்மனா பத்மநாப: ।
யோகோத்யோகைகதானே கமயதி ஸகலம் வாஸரம் ஸ்வம் ஸ்வயம்ப்பூ:
பூரி த்ரைலோக்ய சிந்தாப்ருதி புவனவிபௌ யத்ர பாஸ்வான் ஸ வோவ்யாத்

ஏதத்யன் மண்டலம் க்கே தபதி தினக்ருதஸ்தா ரூசோஸ்சீம்ஷி யானி
த்யோதந்தே தானி ஸாமான்யமபி புருஷோ மண்டலேஸுணூர் யஜும்ஷி ।
ஏவம் யம் வேத வேதத்ரிதயமயம் வேதவேதீ ஸமக்ரோ
வர்க: ஸவர்காபவர்க ப்ரக்ருதிரவிக்ருதி: ஸோஸ்து ஸூர்ய: ச்ரியே வ: ॥ 89

नाकौकःप्रत्यनीकक्षतिपट्टमहसां वासवाग्रेसराणां
सर्वेषां साधु पातां जगदिदमदितेरात्मजत्वे समेऽपि ।
येनादित्याभिधानं निरतिशयगुणैरात्मनि न्यस्तमस्तु
स्तुत्यस्त्रैलोक्यवन्यैस्त्रिदशमुनिगणैः सोऽशुमान् श्रेयसे वः ॥

भूमिं धाम्नोऽभिवृष्ट्या जगति जलमयीं पावनीं संस्मृताव-
प्याग्रेयीं दाहशक्त्या मुहुरपि यजमानां यथाप्रार्थिताथैः ।
लीनामाकाश एवामृतकरघटितां ध्वान्तपक्षस्य पर्व-
ण्येवं सूर्योऽष्टभेदां भव इव भवतः पातु बिभ्रत्स्वमूर्तिम् ॥

प्राक्कालोन्निद्रपद्माकरपरिमलनाविर्भवत्पादशोभो
भक्त्या त्यक्तोरुखेदोद्गति दिवि विनतासूनुना नीयमानः ।
सप्ताश्चाप्तापरान्तान्यधिकमधरयन्यो जगन्ति स्तुतोऽलं
देवैर्देवः स पायादपर इव मुरारातिरह्नां पतिर्वः ॥ ९२ ॥

यः स्रष्टाऽपां पुरस्तादचलवरसमभ्युन्नतेर्हेतुरेको
लोकानां यस्त्रयाणां स्थित उपरि परं दुर्विलङ्घ्येन धाम्ना ।
सद्यः सिद्ध्यै प्रसन्नद्युतिशुभचतुराशामुखः स्ताद्विभक्तो
द्वेधा वेधा इवाविष्कृतकमलरुचिः सोऽर्चिषामाकरो वः ॥ ९३

साद्रिद्यूर्वीनदीशा दिशति दश दिशो दर्शयन्प्राग्दशो यः
सादृश्यं दृश्यते नो सदशशतदृशि त्रैदशे यस्य देशे ।
दीप्तांशुर्वः स दिश्यादशिवयुगदशादर्शितद्वादशात्मा
शं शास्त्यश्वांश्च यस्याशयविदतिशयाद्दशूकाशनाद्यः ॥ ९४

तीर्थानि व्यर्थकानि हृदनदसरसीनिर्झराम्भोजिनीनां
नोदन्वन्तो नुदन्ति प्रतिभयमशुभश्चभ्रपातानुबन्धि ।
आपो नाकापगाया अपि कलुषमुषो मज्जतां नैव यत्र
त्रातुं यातेऽन्यलोकान् स दिशतु दिवसस्यैकहेतुर्हितं वः ॥ ९५

நாகௌக:ப்ரத்யநீக ஷுதிபடு மஹஸாம் வாஸவாக்ரேஸராணாம்
ஸர்வேஷாம் ஸாது பாதாம் ஜகதிதமதிதேராத்மஜத்வே ஸமே஽பி ।
யேநாதித்யாபிதானம் நிரதிசயகுணராத்மநி ந்யஸ்தமஸ்து
ஸ்துத்யஸ்த்ரைலோக்ய வந்தயை: த்ரிதசமுனிகணை: ஸோம்஽சுமான் ச்ரேயஸே வ:॥

பூமிம் தாம்னோ(஽)பி வருஷ்ட்யா ஜகதி ஜலமயீம் பாவனீம் ஸம்ஸம்ருதாவப்-
யாக்நேயீம் தாஹசக்த்யா முஹூரபி யஜமானாம் யதா ப்ரார்த்திதார்த்தை: ।
லீனாமாகாச ஏவாம்ருதகரகடிதாம் த்வாந்த பக்ஷஸ்ய பர்வ-
ண்யேவம் ஸூரியோ஽ஷ்டபேதாம் பவ இவ பவத: பாது பிப்ரத் ஸ்வமூர்திம் ॥91

ப்ராக்காலோந்நித்ர பத்மாகரபரிமலனூவிர்பவத்பாதசோபோ
பக்த்யா த்யக்தோருகேதோக்கதி திவி வினதாஸூநூநா நீயமான: ।
ஸப்தாச்வாப்தாபராந்தான்யதிகமதரயன் யோ ஜகந்தி ஸ்துதோ஽லம்
தேவைர்தேவ: ஸ பாயாதபர இவ முராராதிரந்ஹாம் பதிர் வ: ॥ 92 ॥

ய: ஸ்ரஷ்டா஽பாம் புரஸ்தாத் அசலவர ஸமப்ப்யுன்னதேர் ஹேதுரேகோ
லோகானாம் யஸ் த்ரயானாம் ஸ்த்தித உபரி பரம் தூர்விலங்க்க்யேன தாம்னா ।
ஸத்ய: ஸித்த்யை ப்ரஸந்நத்யுதி சுபசதுராசாமுக: ஸ்தாத் விபக்தோ
த்வேதா வேதா இவாவிஷ்க்ருதகமலருசி: ஸோ஽ர்சிஷாமாகரோ வ: ॥ ॥ 93

ஸாத்ரி த்யூர்வீநதீசா திசதி தச திசோ தர்சயன் ப்ராக்த்ருசோ ய:
ஸாத்ருச்யம் த்ருச்யதே நோ ஸதசசத த்ருசி த்ரைதசே யஸ்ய தேசே ।
தீப்தாம்சர்வ: ஸ திச்யாதசிவயுக தசாதர்சிதத்வாதசாத்மா
சம் சாஸ்த்யச்வாம்ச்ச யஸ்யாசய விதிசயாத்நந்த சூகாசநாத் ய: ॥ ॥ 94 ॥

தீர்த்தாநி வ்யர்த்தகானி ஹ்ரதநதஸரஸீ நிர்ஜராம்ப்போஜினீனாம்
நோதன்வந்தோ நுதந்தி ப்ரதிபயமசுப ச்வப்ப்ரபாதாநுபந்த்தி ।
ஆபோ நாகாபகாயா அபி கலுஷமுஷோ மஜ்ஜதாம் நைவ யத்ர
த்ராதும் யாதே஽ன்ய லோகான் ஸ திசது திவஸஸ்யைக ஹேதூர் ஹிதம் வ: ॥ 95

एतत्पातालपङ्कणुतमिव तमसैवैकमुद्राढमासीत्
 अप्रज्ञाताप्रतर्क्यं निरवगतिं तथालक्षणं सुप्तमन्तः ।
 यादृक्सृष्टेः पुरस्तान्निशि निशि सकलं जायते तादृगेव
 त्रैलोक्यं यद्वियोगादवतु रविरसौ सर्गतुल्योदयो वः ॥ ९६ ॥
 द्वीपे योऽस्ताचलोऽस्मिन्भवति खलु स एवापरत्रोदयाद्रिः
 या यामिन्युज्ज्वलेन्दुद्युतिरिह दिवसोऽन्यत्र तीव्रातपः सः ।
 यद्वश्यौ देशकालाविति नियमयतो नो तु यं देशकालौ
 अब्यात्स स्वप्रभुत्वाहितभुवनहितो हेतुरहामिनो वः ॥ ९७ ॥
 व्यग्रैरग्रचग्रहेन्दुग्रसनगुरु भरैर्नो समग्रैरुदग्रैः
 प्रत्यग्रैरीषदुग्रैरुदयगिरिगतो गोगणैर्गौरयन् गाम् ।
 उद्राढार्चिर्विलीनामरनगरनग्रावगर्भामिवाह्वानं
 अग्रे श्रेयो विधत्ते ग्लपयतु गहनं स ग्रहग्रामणीर्वः ॥ ९८ ॥
 योनिः साम्नां विधाता मधुरिपुरजितो धूर्जटिः शंकरोऽसौ
 मृत्युः कालोऽलकायाः पतिरपि धनदः पावको जातवेदाः ।
 इत्थं संज्ञा डवित्थादिवदमृतभुजां या यदृच्छाप्रवृत्ताः
 तासामेकोऽभिधेयस्तदनुगुणगुणैर्यः स सूर्योऽवताद्वः ॥ ९९ ॥
 देवः किं बान्धवः स्यात्प्रियसुहृदथवाऽऽचार्य आहोस्विदर्यो
 रक्षा चक्षुर्नु दीपो गुरुरुत जनको जीवितं बीजमोजः ।
 एवं निर्णीयते यः क इव न जगतां सर्वथा सर्वदाऽसौ
 सर्वाकारोपकारी दिशतु दशशताभीषुरभ्यर्थितं वः ॥ १०० ॥
 श्लोका लोकस्य भूत्यै शतमिति रचिताः श्रीमयूरेण भक्त्या
 युक्तश्चैतान्पठेद्यः सकृदपि पुरुषः सर्वपापैर्विमुक्तः ।
 आरोग्यं सत्कवित्वं मतिमतुलबलं कान्तिमायुः प्रकर्षं
 विद्यामैश्वर्यमर्थं सुतमपि लभते सोऽत्र सूर्यप्रसादात् ॥ १०१ ॥

ஏதத் பாதால பங்க ப்லுதமிவ தமஸைவைக முத்காடமாஸீத்
அப்ரஜ்ஞாதாப்ரதர்க்யம் நிரவகதி ததாலக்ஷணம் ஸுப்தமந்த: ।
யாத்ருக் ஸ்ருஷ்டே: புரஸ்தாந்நிசி நிசி ஸகலம் ஜாயதே தாத்ருகேவ
த்ரைலோக்யம் யத்வியோகாதவது ரவிரஸௌ ஸர்க்துல்யோதயோ வ: ॥ 96 ॥

த்வீபே யோஸ்தாசலோஸ்யின் பவதி கலு ஸ ஏவாபரத்ரோதயாத்ரி:
யா யாமின்யுஜ்ஜுவலேந்துத்யுதிரிஹ திவஸோஸ்யத்ர தீவ்ராதப: ஸ: ।
யத்வச்யௌ தேசகாலாவிதி நியமயதோ நோ து யம் தேசகாலௌ
அவ்யாத்ஸ ஸ்வப்ரபுத்வாஹிதபுவன ஹிதோ ஹேதுரந்ஹாமிநோ வ: ॥ 97 ॥

வ்யக்ரைரகர்ய க்ரஹேந்துக்ரஸன குரு பரைர் நோ ஸமக்ரைருதக்ரை:
ப்ரத்யக்ரை ரீஷதுக்ரைருதய கிரிகதோ கோகணீர் கௌரயன் காம் ।
உத்காடார்சிர் விலீனாமர நகரநக க்ராவகர்பாமிவான்ஹாம்
அக்ரே ச்ரேயோ விதத்தே க்லபயது கஹனம் ஸக்ரஹக்ராமணீர் வ: ॥ 98 ॥

யோநி : ஸாம்னாம் விதாதா மதுரிபுரஜிதோ தூர்ஜடி: சங்கரோஸௌ
ம்ருத்யு: காலோஸலகாயா: பதிரபி தநத: பாவகோ ஜாதவேதா: ।
இத்தம் ஸம்ஜ்ஞா டவித்தாதிவதம்ருதபுஜாம் யா யத்ருச்சா ப்ரவ்ருத்தா:
தாஸாமேகோஸ்பிதேயஸ் ததநுகுணகுணீர்ய: ஸ ஸூரியோவதாத் வ: ॥ 99 ॥

தேவ: கிம் பாந்த்வ: ஸ்யாத் ப்ரிய ஸுஹ்ருததவாஸ்சார்ய ஆஹோஸ்விதர்யோ
ரக்ஷா சக்ஷர் நு தீபோ குருருத ஜனகோ ஜீவிதம் பீஜமோஜ: ।
ஏவம் நிர்ணீயதே ய: க இவ ந ஜகதாம் ஸர்வதா ஸர்வதாஸௌ
ஸர்வாகாரோபகாரீ திசது தசசதாபீஷூர்ப்யர்த்திதம் வ: ॥ 100 ॥

சலோகா லோகஸ்ய பூத்யை சதமிதி ரசிதா: ஸ்ரீமயூரேண பக்த்யா
யுத்தச்சைதான் படேத் ய: ஸக்ருதபி புருஷ: ஸர்வ பாபைர் விமுத்த: ।
ஆரோக்யம் ஸத்கவித்வம் மதிமதுலபலம் காந்திமாயு: ப்ரகர்ஷம்
வித்யாமைச்வர்யமர்த்தம் ஸுதமபி லபதே ஸோத்ர ஸூரிய ப்ரஸாதாத் ॥ 101 ॥

மயூர கவி

நூறு சுலோகங்கள் கொண்ட இந்த ஸூர்யசதகத்தை இயற்றியவர், மயூரர் என்ற கவி. கான்யகுப்ஜம் என்ற கனெளஜ் தேசத்தில் ஹர்ஷவர்த்தனன் என்ற அரசனின் சபையில் விளங்கியவர். காதம்பரி இயற்றிய பாணகவி இவரது சகோதரியின் கணவர். (இவரது பெண்ணின் கணவர் என்பதுமுண்டு) வாத்தேவியின் பூர்ண அருள் பெற்றவர். ராமனுக்குப் போரில் வெற்றியும் துரௌபதிக்கு அக்ஷய பாத்திரமும் ஸத்ராஜித்திற்கு ஸ்யமந்தகமும் கிடைத்தது போல், மயூரகவி இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் ஸூரியனின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி தன்னைப்பாதித்த தோல் நோய் நீங்கப்பெற்றார் என்பர். காஞ்சியில் கச்சபேசுவரர் ஆலயத்திலுள்ள பானு தீர்த்தம் என்ற குளத்தின் படிகளில் இந்த சதகம் வெட்டிப்பதிக்கப் பட்டுள்ளதை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் பூஜ்ய ஸ்ரீ மஹாஸ்வாமிகள் கண்டுபிடித்தனர். கண்பார்வை குன்றி வருந்துபவரை இந்த சதகத்தைத் தினமும் பாராயணம் செய்யுமாறு ஸ்ரீ மஹாஸ்வாமிகள் உபதேசிப்பதுண்டு.

ஸூரியனின் ஒளி மண்டலத்தை முதல் 43 சுலோகங்களிலும் ரதக்குதிரைகளை 44-49 சுலோகங்களிலும் ஸாரதியான அருணனை 50-61 சுலோகங்களிலும் ரதத்தை 62-72 சுலோகங்களிலும் ஸூர்யமண்டலத்தை 73-80 சுலோகங்களிலும், எல்லா தெய்விக சக்திகளும் ஒருங்கே பெற்றவராக 81-100 சுலோகங்களிலும் மயூரர் வர்ணிக்கிறார்.

இந்த சதகத்திற்கு 14 உரைகள் உள்ளன. பல அலங்காரச் சித்திரிப்புடன் சார்தூல விக்ரீடிதம் என்ற விருத்தத்தில் அமைந்த இந்த சதகம் தெய்வ அருள் மிக்க ஸ்துதியும் பொருட்செரிவும் சொல்லழகும் மிக்க சிறந்த காவியமும் ஆகும். வால்மீகி ராமாயணத்தில் இடம் பெற்ற ஆதித்யஹ்ருதயம், கிருஷ்ணபகவானின் பேரன் ஜாம்பவதியின் மகன் இயற்றிய ஸூர்யாஷ்டகம், ஸ்ரீ அப்பய்யதீட்சிதர் இயற்றிய ஆதித்யஸ்தோத்ரரத்னம், ஜீவன சர்மா இயற்றிய அக்ஷமாலா முதலிய ஸூர்யனைப்பற்றிய அருட்பாக்களின் இடையே மயூரகவியின் ஸூர்ய சதகமும் இடம் பெறுகிறது.